٦٩۴

امریکا

سوله غوښتونکې، که ګوابووونکې امپراطوري!؟

هفته نامه

بجز اصلاح اراده دیگری ندارم سوره هود ۸۸

اصلاح ملی

سیاسي، ټولنیزه او فرهنګي اوونیزه

۳۷مه ګڼه، د ۱۳۹٦ لمریز کال د جدی ۲مه د ۱۴۳۹ هـ ق د ربیع الثانی ۵مه د ۲۰۱۷م د دسمبر ۲۳مه نېټه

"غني" او "نور"

پیاوړې سیالي!

عجبی

تاریخ سیاهی که فراموش می‌شود!

له ستونزو سره څه ډول مبارزه وکړو؟

په نړۍ کې هغه ټول عمومي رنځونه او ستونزې لکه: قحط، زلزله، وبا، دردونه، ناروغۍ او داسې نور، چې انسان ته ورسېږي، دا ټول د الله جل جلاله په علم قديم کې شته او په لوح محفوظ کې ليکل شويدي، چې له هغه سره سم دا ټولې پېښې رامنځ ته کېږي.

الله جل جلاله فرمايي: مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ سورة (الحديد) آية (٢٢)

ژباړه: نه رسېږي هيڅ مصيبت، آفت (غم) په ځمکه او نه د ستاسې په ځانو کې مګر هغه خو ليکل شوی دی په کتاب (لوح محفوظ) کې پخوا له دې څخه چې پيدا کړی وي مونږ هغه په دنيا کې، بيشکه دا اندازه پخوا له پيدا کولو پر الله جل جلاله ډيره اسانه ده.

بيا الله جل جلاله فرمايي: وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ سورة (البقرة) آية (١٥٥)

ژباړه: او خامخا مونږ ازمويو هرو مرو تاسې په يوه شي چې عبارت دی (د دښمن) له ويرې او له لوږې (قحط) او له کموالي د مالونو او دنفسونو (په قتل، موت ، مرض او نورو) او دميوو (په آسمانی او ځمکنی آفتونو سره) او زيرې ورکړه صبر کونونکو ته (په جنت سره).

هر انسان په دې نړۍ کې د غم او درد يوه برخه لري، نو هر څوک چې پرې راضي شي او صبر وکړي، اجر به ترلاسه کړي او څوک چې پرې غوسه او تنګ شي، نو قضا او قدر پرې اجرا شوی او درد او غم ورته باقي پاتي دی!

۱ـ کله چې په مشکل، بحران با مصيبت اخته شوی، له پوره صبر څخه کار واخلی او ډاډمن واوسئ ځکه له هر مانښام څخه وروسته سهار راځي.

۲ـ دمشکلاتو او مصيبتونو له وجې مه خفه کيږئ، ځکه ستاسو د ژوند د کتاب ټول مسايل حليدونکي دي.

۳ـ خندونه او مشکلات د ژوندیو انسانانو لپاره وي مړي ته خو هر څوک لاره پرېږدي، نو ته هم د ژوندیو له ډلې څخه يې د مشکلاتو سره مبارزه وکړه او په پوره صبر او ټينګ عزم د هغه حل لاره پيدا کړه.

۴ـ کله چې کوم مصيبت او ستونزه در پېښه شي. داسې مه وايې چې که مې فلانی کار کړی وو نو دا مصيبت به نه راته رسيده، ځکه په تقدير کې ليکل شوي دي.

۵ـ مونږ په دې نړۍ کې د ژوندانه په لار يوازي يو ځل تيريږو او دا لار د ګلونو او اغزيو څخه ډکه ده که چيرې مونږ د خپلې لارې څخه اغزي لري نه کړو او همداسي يې پرېږدو نو هيڅکله به ګلونو ته نه رسيږو.

٦ـ خپل دردونه او مشکلات د هغه غږ په اوريدو هير کړه چې اوريدل يې خوند درکوي، دهغه څه په لوستلو چې خوند ترې اخلې، دهغه څه په ليدو چې ورته خوشحاليږي او له هغه چا سره په ناسته چې ليدو ته يې هڅيږي که د الله تعالی د کلام سره اُنس او دهغه د عبادت خوږ والی در نصيب شي نو ټول دردونه او ستونزې به دي هيرې شي.

۷ـ په ستونزو او مصيبتونو ډير غم مه کوئ ځکه غم د ټولو مرضونو جړ دی او تاسو نه شی کولای چې په غم سره هغه درپېښ شوی مصيبت لری کړی.

۸ـ د ټولې دنيا په تاريخ کې داسې څوک نه تر ستوګو کيږي چې د هغه نوم دي روښانه وي او له هيڅ قسم ستونزو او مسايلو سره دې نه وي مخامخ شوی.

۹ـ کله چې يوه ستونزه يا مصيبت درپېښ شي نو د الله د خوږ پيغمبر صلی الله عليه وسلم ستونزی او غمونه درياد کړی چې هغه صلی الله عليه وسلم له څومره مشکلاتو او مسايلو سره مخامخ شو هغی چې د خپل کور پرېښودلو ته هم مجبور کړل سو.

۱۰ـ کله چې د نا خوښو شيانو او مصيبتونو له علاج او چارې څخه نهيلي شوی نو قضا و او د قدر ته پناه يوسه، ځکه د دردیدلو ځلکو چيغې او فرياد د زمانې حرکت په ټپه دروالی او بدلولای نشي.

ليکنه: انيسه غزنوی

اصلاح ملی را از اینجا بدست آورید:

کابل: تایمنی، چهار راهی حاجی محمد داد، سرک ۴، دفترمرکزی جمعیت اصلاح . موبایل: ۰۷۸۰۷۴۱۳۱۲

کابل:کوته سنگی، سرک سیلو، بلاک های شاداب ظفر، انتشارات اصلاح افکار. موبایل: ۰۷۷۸۱۹۱۳۸۲

کابل: شهرنو، چهارراهی انصاری، کتاب فروشی رسالت. تیلفون : ۰۴۰۲۲۰۳۳۵۹

کابل: انتشارات مستقبل مقابل بلاک های شاداب ظفر

کابل: کمپیوتر فروشی اکاموي جاده نادر بشتون، مارکت الله نظر، منزل ۲ دوکان ۲۳ ، موبایل ۰۷۹۹۳۹۰۸۱۹

کابل: ده افغانان، کتاب فروشی بیهقی

کابل: انتشارات بنیاد علمی و فرهنگی مسجد جامع پل خشتی موبایلها: ۰۷۹۹۰۱۱۱۱۱ / ۰۷۵۲۲۲۲۲۲۲

ننگرهار: جلال آباد، چهل متره سړک، د سید اکرام دوکانونه، د ماشومانو زوړ مسجس ته څېرمه د جمعیت اصلاح ساحوي دفتر. ټیلفون:۰۷۰۰۶۳۲۴۸۰

ننگرهار: جلال آباد: اسحاقزی مارکیټ، لاندې منزل، اصلاح افکار. ټیلیفون:۰۷۹۳۷۷۸۸۸۱

کندهار: نوی بنار، د هرات سړک، د سرې جامع غرب طرف ته سورې مېنه د امام ابوحنیفه (رح) تعلیمي او کلتوري مرکز د جمعیت اصلاح ساحوي دفتر. ټیلفون: ۰۷۰۵۲۳۰۵۸۳

لغمان: مهترلام بنار، حمزه مارکیټ. ټیلیفون: ۰۷۷۵٦۷٦۰۹۹

هرات: سرک باغ آزادی، ابتدای جاده محبس ابن سینا۱ انجمن اخلاق و معرفت . موبایل:۰۷۸۵۲٦۳۷۷۳ - ۰٤۰۲۳۷۰۱۲

بلخ: گذر استالفی ها، عقب لیسهٔ خانه نور، دفترساحوی جمعیت اصلاح. موبایل: ۰۷۸۸۸۰٤۰۵۵

کندز: شهرکندز، جاده ولایت، کوچه حاجی میری، پوهنتون سلام. ۰۷۸۷۷۰۳۷۲٤

بغلان: پلخمری، مارکیت اتفاق کتاب و قرطاسیه فروشی رسالت موبایلها: ۰۷۷۷٤۷٦٤٦۹ / ۰۷۰۰۵۸۹۸۵۷

لوگر: محمد آغه، واغجان بازار، پهلوی کلینیک حسین خیل . موبایل: ۰۷۷۵٤۳۸۷٦

لوگر: مرکز ، مدینه مارکیت سرک مسجد جامع ، کتاب فروشی سادات،سید عبدالحمید هاشمی.موبایل: ۰۷۰۰٤٤۹۸۸۱

پکتیا:دګردیزبنار، مرکزی چوک ، دنی نمایندګی . وحیدالله:۰۷۷۹۲۱۳۸۲۲

خوست : افغان ټاور شاته، خوست مرکزي طبي لابراتوار دوهم پوړ د جمعیت اصلاح ساحوي دفتر:۰۷۹۹۱۷٤۵٤٦ / ۰۷۷۷۱۷٤۵٤٦

تخار: آموزشگاه علمی رسالت- واقع چهار راهی تیل فروشی- تیل فروشی سابقه. ۰۷۷۹٦۳٤۱۹۲

بدخشان: فیض آباد: ۰۷۰۷۸۳۱۳٦٤ / ۰۷۷۵۲۷۰۵۰۸

زابل: قلات، عمومی جاده، د تجارانو کوڅه د غوثي رهنمای معاملات ترخنګ، شمېره: ۰۷۷۳۵۸۰۲۰۹ / ۰۷۰٦۵۲۷۱۸٦

فراه: ناحیه سوم، مقابل مسجد جامع قاضی، مرکز علمی و فرهنگی توحید. موبایل: ۰۷۹۹۸٤۳٦۱۱

نیمروز: شهر زرنج، کوچهٔ افغانستان بانک، جنب ریاست زراعت، دفتر جمعیت اصلاح: ۰۷۹٦۳۰۹۱٤۰

قیمت یک شماره ۱۰ افغانی

جمعیت اصلاح افغانستان

بخش فرهنگی و نشرات

هفته نامه اصلاح ملی اونیزه

داسلام داصیل فهم منبر

Email:eslahmilli@gmail.com

مدیر مسؤول

محمد شعیب قریشی

اعضای هیأت تحریر:

نقیب الله حمید
سردارمحمد دیندارخیل
رحیم الله حریفال
عزیزاحمد حنیف
وحید الله مصلح
عبدالوهاب هائد

شماره مسؤول توزیع: ۰۷۸۰۷۴۱۳۱۲

آدرس بانکی: جمعیت اصلاح و انکشاف اجتماعی افغانستان نوی کابل بانک
A/c No: 1001202080036 (Afghani)

آدرس بانکی: جمعیت اصلاح و انکشاف اجتماعی افغانستان نوی کابل بانک
A/c No: 1001201080036 (Dollar)

سرمقاله

امریکا

سوله‌غوښتونکې، که ګوابنووونکې امپراطوري؟!

د امریکا متحده ایالاتو ولسمشر پر هغو هېوادونو د احتمالي مالي بندیز ګوابنې کړی چې د ده په خبره هم له امریکا مرستې تر لاسه کوي او هم یې بیا پر ضد درېږي.

ډونالډ ټرمپ ویلي، هر هغه هېواد چې د پنجشنبې په ورځ «۱۳۹۶ کال د لینډی ۳۰» د ملګرو ملتونو په عمومي اسمبله کې، چې د اسلامي هېوادونو په غوښتنه دایرېږي، د امریکا له لوري د اسرائیلو د پلازمېنې په توګه د بیت‌المقدس په رسمیت پېژندلو د پرېکړې پر ضد رأیه ورکړي، د امریکا مالي مرستې به پرې بندې شي.

دا په داسې حال کې ده چې ټرمپ د روانې میاشتې (ډسمبر په ٦مه نېټه) بیت المقدس د اسرائیلو د غاصب دولت د پلازمېنې په توګه اعلان کړ او ویې ویل چې په تل‌ابیب کې د امریکا سفارت به القدس ته انتقال شي.

سره له دې چې د ټرمپ دې اعلان د نړۍ د ټولو مسلمانانو او آزادو پرګنو احساسات را وپاروول او غبرګونونه یې وښودل، چې په دې ترڅ د اسلامي هېوادونو همکاری سازمان (او ای سي) فوق العاده سرمشریزه غونډه په استانبول کې دایره شوه، چې د افغانستان د ولسشمر په ګډون، ټولو ګډون‌والو د ټرمپ دا پرېکړه و غندله او پرضد یې توند غبرګون وښود او په امریکا یې غږ وکړ چې له خپلې پرېکړې پر شاشي، همدا راز د ملګرو ملتونو د امنیت شورا د ۱۴ غړو هېوادونو له ملاتړ سره سره امریکا هغه پرېکړه لیک ویټو کړ، چې پکې له امریکا غوښتنه شوې وه چې القدس ته امریکا د سفارت له لېږد نه دې د امریکا متحده ایالاتو حکومت په شا شي.

په داسې حال کې چې امریکا په نړۍ‌واله کچه د ډېموکراسۍ غږ پورته کوي او هغه افغان او نور امریکایي مشربه کسان چې د امریکایي پروژې غړي دي، په مختلفو هېوادونو کې د امریکا مخامخ مداخلې او عسکري شتون ته د سولې او ډېموکراسۍ پرتوګونه کوي، هغوی هم د قدس په اړه د امریکا پر پرېکړه ګونګ دي او د امریکا زورواکي یې نه تر سترګو کېږي.

په هرصورت، وبه کتل شي چې د ملګرو ملتونو په عمومي اسمبله کې کوم هېوادونه د دې زړه کوي چې د ټرمپ د پرېکړې پرضد رأیه ورکړي او د امریکا د دې دیکاتوري اخطار پر وړاندې د اودرېدولو جرئت وکړي.

د امریکا له وروستي اعلان نه، د امریکا ډېموکراسي غوښتونکې څېره ډېره ښه په ډاګه کېږي، تر دې وړاندې هم او په کراتو امریکا د خپلو موخو لپاره هره هغه پرېکړه رد او یا ویټو کړې ده چې که څه هم د نړۍ ډېرې هېوادونو د هغې په ملاتړ کې رایه ورکړې وي، او دا ځل هم امریکا – د همېشه په څېر- خپله زورواکي نمایش ته وړاندې کوي او ټولې نړۍ ته اخطار ورکوي.

مونږ پر دې باور لرو چې امریکا متحده ایالات د خپلو موخو لپاره په نړۍ‌واله کچه بحرانونه رامنځ ته کوي، په افغانستان کې روانه جګړه او په عربي نړۍ کې روان کړکیچ -ټول- د امریکا د پلان شوې ستراتېژۍ برخه ده او د ترهګرۍ پرضد مبارزه یې هم په سیمه کې د خپل نظامي شتون لپاره یوه پلمه او شعار دی، چې په اصل کې خپله د امریکا روانه پالیسي د ترهګرۍ یوه غوره بېلګه ده او د اسرئیلو له ترهګر دولت نه حمایت یې خپله یوه ترهګري ده، چې د مظلوم فلسطیني ولس ټول حقه حقوق تر پښولاندې کوي.

ډېموکراسي هسې یو پوچ شعار دی، چې د عربي پسرلي او د مصر او سوریې قضیو د امریکا د دې شعار له مخه نقاب لرې کړ او د فلسطین په اړه د اسرائیلو ترهګرۍ او په دې اړه د امریکا یوطرفه او ړوند دریځ دا شعار نور هم بدرنګه کړ چې کېدای شي زمونږ امریکایي خوښ هم په دې اړه لږ له عقل نه کار واخلي او سرونه یې خلاص شي.

۶ جدی
تاریخ سیاهی که فراموش می‌شود!

گروپ رسانه‌یی اصلاح/ نعمت الله عزیزی

ششم جدی تاریخ به حیث سالروز آغاز بدبختی و ویرانی در کشور ما همیشه بیاد ماندنی است؛ سی و هشت سال قبل در این روز قشون سرخ شوروی سابق برای حمایت ازکودتاچیان مزدور ثورسال ۱۳۵۷شمسی وبنا به خواست کمونست نماهای افغان، بر افغانستان لشکر کشی نمودند.

قشون متجاوز شوروی سابق، همراه با سردمداران رژیم کمونستی به شکل وحشیانه‌ای پا بر گلوی آزادی خواهی ملت مسلمان افغان -که قبل از آن در برابر کودتای خونین هفت ثور به پا خاسته و جهاد مقدس اسلامی خویش را در گوشه واکناف این سرزمین آغاز نموده بودند- نهادند.

روز شش جدی به حیث سالروز تجاوز بی‌شرمانه ارتش شوروی سابق بر کشورما که سوغات نا میمون بیش از یک نیم میلیون شهید وبیشتر از سه میلیون معلول و معیوب را همراه با لشکری از اطفال یتیم وزنان بیوه و یک کشور ویرانه و درگیر در جنگ نا تمام برای مردم ما به ارمغان آورد، از این لحاظ نیز یک صحنه تلخ برای همه مردم افغانستان شمرده می‌شود، که وقتی در همان روز صبح از خواب بیدار شدند، لشکری از تانک‌های شوروی را در حال گزمه و پهره در سرک‌های پایتخت کشور شان مشاهده کردند.

هرچند در سالیان اخیر و پس از لشکرکشی ده‌ها کشور جهان به رهبری امریکا و ناتو بر افغانستان، یاد بود از سالروز تجاوز شوروی سابق بر افغانستان آهسته آهسته به دلایل مختلف به سردی گرائیده، ولی خاطرات سیاه این تجاوز شوم و اثرات نا میمون آن سال‌ها فرصت نیاز دارد تا از در ودیوار این مرز وبوم محو گردد.

گروپ رسانه‌یی اصلاح برای یاد دهانی از سالروز این تجاوز شوم به حیث آغاز بدبختی های تاریخ معاصر کشور، با چند تن از صاحب نظران درمورد صحبت‌های داشته که تقدیم خواننده گان محترم می‌گردد.

اینکه چرا در سالیان اخیر یاد بود از روز ششم جدی به حیث یک روز سیاه تاریخ معاصر کشور وسالروز تجاوز ننگین شوروی سابق بر کشور ما کمرنگ شده است؟

در مورد انجینر قطب الدین هلال یکی از رهبران جهادی کشور می‌گوید: "ششم جدی روزیست که در این روز افغانستان اشغال شد و پس از چند سال اشغال، شوروی سابق با شکست مواجه شد ونباید این روز فراموش گردد."

آقای هلال دلیل یاد بود ضعیف از این روز را موجودیت نیروهای خارجی در کشور خوانده و اظهار تأسف کرد که حال این روز به گرمی تقبیح نمی‌شود.

انجنیر قطب الدین هلال همچنان به این باور است، که نباید وجود خارجی‌ها در این عرصه تاثیر گذار باشد، چون به نظر وی، این نیروها هم به سرنوشت شوروی سابق گرفتار اند.

دکتور عبدالصبور فخری استاد پوهنتون کابل و رئیس جمعیت اصلاح افغانستان دلیل یاد بود ضعیف از این روز را در چند نکته خلاصه کرد:

دکتور فخری با اظهار تأسف می گوید: "وقتی که امریکا و ناتو بر افغانستان حمله کرد، یاد بود از شش جدی، کمتر در اذهان باقی ماند." به باور وی، اگر از ششم جدی یاد بود به عمل آید نسل جوان سوال خواهد کرد که چه تفاوت‌های بین تجاوز شوروی سابق با تجاوز کنونی غربی‌ها وجود دارد؟

دکتور فخری به این باور است، که غربی‌ها هراس دارند که یاد آوری از چنین روزها احساسات مردم را بر ضد امریکا و غرب تقویت خواهد کرد و ازجانب دیگر موجودیت کمونیست‌های سابق در پست‌های دولت کنونی، که نمی گذارند از اعمال قبیح آنان یادآوری صورت گیرد، از دلایل عمده به فراموشی سپرده شدن این روز می‌باشد.

رئیس جمعیت اصلاح همچنان با نکوهش از اعمال برخی از مجاهدین که پس از پیروزی، با داخل شدن به کابل زمینه بدنام شدن جهاد و مجاهدین را فراهم ساختند، به این باور هم است که، عده‌ای از رهبران جهاد مادیاتی را

که در این مدت بدست آورده اند، نمی خواهند آنرا از دست دهند، به همین دلیل به گفته دکتور فخری، احساس می کنند که تقبیح از این چنین روز تاریخی سبب خدشه دار شدن مصلحت‌ها خواهد گردید.

به همین گونه انجینر احمد شاه احمدزی رهبر جهادی و رئیس جبهه وحدت ملی و مخالفت با پایگاه های خارجی به این بارو است که دولتمردان فعلی کسانی نیست که از مفکوره که جهاد با آن آغاز گردید از آن پیروی کنند. انجنیر احمد شاه احمدزی نیز به این باور است که رهبران جهادی که هم اکنون در دولت به نماینده گی از مجاهدین شریک اند، با جهاد هم خیانت نموده اند و در تجاوز جدید نیز شریک شمرده می‌شوند.

این رهبر جهادی همچنان می گوید: "ما از کسانی که به نام مجاهد در خیانت از شوروی‌ها پیشی گرفت وهدف اصلی را فراموش کرده امید نداریم که این روز سیاه را تقبیح کنند."

احمدزی می افزاید: که این روز سیاه تاریخ، ازیاد مردم نخواهد رفت واین روز را تقبیح خواهند کرد.

عنایت الله شاداب استاد پوهنتون و یکی از اعضای ارشد جمعیت اسلامی افغانستان عوامل مختلف را در تقبیح ضعیف ششم جدی به سطح دولتی یاد آوری کرد.

آقای شاداب نیزهمچو دو شخصیت قبلی، بر مجاهدین سهیم در دولت انتقاد می کند که به گفته وی به ارزش یاد بود این روز پی نبرده اند.

وی همچنان می افزاید، که مجاهدین مسؤولیت خود را به گونه بهتر انجام نداده اند و از سوی دیگر تبلیغات رسانه‌های که از طریق غرب تمویل می‌گردند، باعث شده است تا این روز آهسته آهسته از یاد برده شود.

استاد محمد زمان مزمل شخصیت جهادی نویسنده و تحلیلگر مسایل سیاسی، این موضوع را از زاویه دیگر می‌نگرد و می‌گوید: "سیکولران از پراشوت پایین شده امریکا دراین کشور حالتی را به میان آوردند، که با توجه به آن ششم جدی به یاد مردم نمی آید، شاید بیشتر مردم آن روز را فراموش کرده باشد."

این تحلیلگر همچنان به این نظر است، که فراموش کردن روزی که شوروی سابق بر افغانستان حمله کرد ویک ونیم میلیون مردم افغانستان در نتیجه آن شهید شدند، خیانت با این کشور است.

به نظروی، شوروی سابق درپهلوی اینکه دشمن بزرگ افغانستان بود، ولی یک دشمن با غیرت ودلیر بود، به این دلیل که این ملت را متحد ساخت وشکست خود را شرافتمندانه پذیرفت و هیچ پایگاه نظامی خود را پس از شکست بر مردم ما تحمیل نکرد.

به نظر این مبصر وکارشناس با تجاوز امریکا وکارهای که به این ملت تحمیل کرد ششم جدی از یاد مردم رفته است.

چه باید کرد تا این تاریخ زنده بماند؟

چه باید کرد تا این روز همان گونه که یک روز سیاه و آغاز بدبختی ها درکشور است برای نسل های آینده افغان به شکل اصلی آن منتقل و در ذهن مردم باقی بماند؟

انجینر قطب الدین هلال به گونه راه حل پیشنهاد می‌کند تا با برگزاری سیمینارها وکنفرانس‌های علمی و اجتماع‌های بزرگ، شکل اصلی این روز باید به جوانان و نسل‌های آینده انتقال داده شود.

به نظر هلال، باید معلوم شود که شوروی بخاطر حمایت کی‌ها و با کدام اهداف به این کشور حمله کرده بود؟ وی همچنان به این باور است که تقبیح و یاد بود از این روز حق یک ونیم میلیون شهید و ملت افغانستان است.

دکتورعبدالصبور فخری همچنان در پاسخ به همین سوال با آقای هلال هم نظر است و می‌گوید: "جریان‌های اسلامی و ملی که با وطن و اسلام دلسوزی دارند، همه ساله باید در این روز یک کنفرانس علمی دایر کرده و موضوعات مختلف در آن تحلیل و برسی گردد."

به نظر رئیس جمعیت اصلاح، در این زمان که نسل جوان با مطالعه زیاد علاقه مند نیست، باید کار شود، که این نسل را از پیامدهای این روز آگاه شده و از طریق رسانه‌های همگانی به مردم رسانده شود.

همچنان در جواب این سوال، که تقبیح و یاد بود این چنین روزها مکلفیت کی‌ها است؟ در حالیکه حکومت از این روزها به دلایل مختلف که به آن اشاره گردید یاد آوری نمی کند.

آقای عبدالصبور فخری می‌گوید: این مکلفیت کسانی است که این روز (ششم جدی) را به گونه روز ننگین تاریخ می‌پندارد.

به نظروی، آن مجاهدینی که (ششم جدی) را بنام روز ننگین تاریخ می‌شناسد، باید مکلفیت خود بداند که از این قسم روزها بخاطر دفاع از دین، ناموس و وطن خود یاد آوری کند.

انجینر احمد شاه احمدزی شخصیت جهادی ورئیس جبهه مخالفت با پایگاه های خارجی با آنکه فراموشی این روز را خیانت می‌گوید، ولی ابراز امیدواری می کند که ملت با برگزاری مجالس علمی این روز را تقبیح خواهد کرد.

عنایت الله شاداب استاد پوهنتون کابل وعضوهیأت رهبری جمعیت اسلامی افغانستان، در این مورد با کارشناسان قبلی همنظر است و به این باور است که سازمان‌های که مربوط به مجاهدین میشوند باید با برگزاری کنفرانس‌ها و جلسات بزرگ، پیامدهای این روز را به نسل جوان ونسل‌های آینده از طریق رسانه‌های مختلف برسانند.

غني او نور پياوړې سيالي!

ډاکټر وحيدالله مصلح

تېر کال، چې د استاذ رباني په پنځم تلين کې ما د جمعيت د مشرانو په منځ کې، د عطاء محمد نور خبرې پرتله کولې، نو يوه کارېزما راته په کې ښکارېده او هملته مې پرې وليکل، چې نور په نوموړې غونډه کې، د ګوندي مشر په مقام خبرې وکړې. جمعيت اسلامي تر استاذ رباني وروسته د ګوندي کارېزماټيکې مشرۍ له تشې سره مخ دی، عطاء محمد نور به کېدای شي د ګوند په داخل کې، د مشرۍ په ليکه رقيبان لري او خپلمنځي بدبينۍ به دوی يو د بل په مقابل کې دروي، خو يو واقعيت دا دی، چې عطاء محمد نور په ځانګړې ډول تاجکو او د ګوند په ډېرې غړيو کې خپله کارېزما لري، زما په خيال نور په ګوندي لحاظ په شتو کې د ګوند د مشرۍ ډېره ورتيا لري.

مزار او جلال آباد، يوه پرتله!

زه چې لومړی ځل مزار شريف ته لاړم، د ښار دې پراخو جادو او لويو ځلورلارو کې مې رښتيا هم له قدم وهلو خوند واخېست، ما د لومړي ځل لپاره په افغانستان کې د يو عصري ښار ښکلا ليده، نه پوهېرم چې ولې مې حتی له هراته هم خوښ شو؟ د افغانستان آبادي وه نو من من غټېدم... په همدې ټوله موده کې جلال آباد هم واليان درلودل، پي آرټيانې يې هم درلودې او ګمرک يې هم درلود خو جلال آباد د آبادۍ، ښارې پراختيا او ښکلا له مخې نه له مزار شريف او نه له هرات سره پرتله کېږي، ښار همغه د ظاهرشاه د وخت تالاشۍ او مخابراتو ځلورلارې او يوه د ډنډ غاړه لري، چې اوس هم په کې کروت او پتاسې خرڅېږي، رښتيا جلال آباد يو سپين جومات هم لري چې د غلو او درغليو مافيا څو کاله مخکې د بيا جوړېدو لپاره رنګ کړ او تر اوسه همداسې رنګ دی...

ښارې پرمختيا د ولس پر مدني او فرهنګي آبادۍ تأثير لري، يو څوک چې په يوه ښايسته او عصري ښار کې اوسېږي او له ښو ښارې امکاناتو او پرمختګونو ګټه اخلي نو عادات، برخورد او سليقه يې حتما له هغه ښارياتو تفاوت لري، چې دا اوس هم له خپل واړه ښاره د اونيزو کليوالي مبلو ته سودا لپاره ځي... د وروسته پاتې ښارونو اوسيدونکي نظر نورو ښارونو ته کينه ګر او عقده يې پاتېږي هغوی به تل خپل حکومت کنځي او چارواکي به يې تل له پامه بد وي، دا هر څه د حکومت او ولس تر منځ واټنونه پيدا کوي.

عطاء محمد نور په دې حساب د مزار شريف په آبادۍ کې بې سياله دی، هغه د خپل واک په موده کې مزار شريف همداسې يو پرمختللی او نوی جوړ شوی ښار کړ چې راتلونکو لسيزو کې به نور د ښارې ژوند ژوندی نوم وي.

د استبداد مخنيوی!

د نور پر ګوښه کولو د کرزي له واکمنۍ نيولې تر اوسه د مرکزي دولت زور نه رسېده، کېدای شي د نور مينه وال به د عطاء محمد نور پر لرې کېدا غمجن وي، خو که نور له خپلو ټولو ښارې خدمتونو سره په دې ډول په واک کې پاتې کېده نو دا د ولسواکۍ او مرکزي حکومتولۍ له روان سره سم کار نه وو، کله چې يو څوک پر واک يوه نيمه لسيزه پاتېږي او لا هم پرې ټينګار کوي دا پای پر استبداد اوړي، هغه چې وار له مخه په بلخ کې د نور سياسي

مخالفین ترې سر ټکوي. کېدای شي خلک په غربت او کلیوالتوب کې ژوند وکړي، خو په استبداد کې ژوند عذاب وي، ولسونه په کې د عزت او خودی ارزښتونه له لاسه ورکوي او په نهایت کې له استبداده ټوکېدلی بغاوت د ټول عمر محصول خاورې کوي.

ځواکمنېدونکی مرکزي حکومت!

د نور جبري استعفا به د غني لویه لاسته راوړنه وي، هغه به د مرکزي حکومت واګې غزوي او ټینګوي. غني د واکمنۍ له پیله د ادارو پر جوړولو او سېسټمونو په رغولو کار کړی، د افغانستان لویه اړتیا دا ده، چې نظام داسې ورغول شي، چې په ادارو کې فرد محوری او مافیایي او ګوندي نامشروع سلطو ته پای کېږدي، په ځانګړي ډول نظامي بنسټونه باید د ایډیالوژیکي او قومي اړیکو له لومو راووځي او مسلکي او تخصصي حالت ته واوړي.

د نور په استعفا کې له ارګ سره د سپېدار همغږي د حکومت یو بل قوت دی، دا په دې معنا چې غني په لویو پرېکړو کې له ټولو اختلافونو سره سره د خپل شریک د قناعت وړتیا لري، که هر څو دغسې پرېکړې ډېر وخت ونیولو خو په خورا ځیرکۍ او سیاسي پختګۍ ترسره شوه.

شمال، نوی راټوکېدونکی جنګي محور!

هغه وېره او هغه تحلیل چې ګنې د عطاء محمد نور استعفا به په شمال کې د جنګونو مرموز محور رامنځته کړي، او د نور پلویان تر ډېره ارګ او حنیف اتمر پرې مسئوول بولي، دا وېره په خپل ځای ده، د افغانستان خاوره باید د اور د لمبو خوراک نه شي، جنګ پر جنګ نه ګټل کېږي، جنګ اصلاً ګټونکی نه لري. که حکومت د جنګ په هره خدعه او بڼه غواړي چې د جنګ معادله په خپله خوا کړه کړي، نو دا به خورا شرموونکی او پردی جنګي سیاست وي. د افغانستان د جنګ وروستی حل د خپلمنځي خبرو اترو رښتینی حالت دی، هغه تعهد چې لا یې نه حکومت او نه یې مخالفین په سمه مانا لري.

د نور د استعفا پر تعقیب د شمال پس لړزه یو احتمالي حالت دی، چې کېدای شي د حکومت د پرېکړې مخالف زورواکان په تونډ غبرګون کې د ثبات د لړزولو هوډ وکړي، خو که په مخالفینو کې ځیرکتیا او حکومت کې د برخورد جرائت وي نو پرې به نښودل شي چې شمال په داخلي کشمکش کې دوامداره نښکېل شي.

د نور کمی!

هغه څه چې د نور او په مجموع کې د جمعیت د ګوند قومي اړیکې دي دا نو د دوی هغه کمی دی چې خپله دوی ته یې تاوان ډېر دی، له بده مرغه د بن د قومي وېش دغه په میراث راغلی حکومت او ټول قومي نخبه ګان یې د قومي ګټو په تالان کې دومره مخکې لاړل چې له نورو قومونو سره یې په کې اړیکې غوڅې او نازکې کړې، کله چې خبره د افغانستان په سطحه کېږي نو بیا له قومي اډانې په کې راوتل او ملي محور کې سیالي او ځغاستل د سیاست جبر دی، که دوی تر دې وروسته هم دې کمي ته ځیر شي او حل یې راوباسي نو یو نظریاتي ګوند به یې له قومي ژورې لوی افق ته راویستلی وي.

بقیه: ارزش قانونی تصمیم ترامپ...

کشورهای همکار اسرائیل می‌گشاید، تا فیصله‌های ازین گونه را صادر نمایند.

پیشنهادات:

۱- فراخوانی مجلس عمومی ملل متحد و شورای امنیت به اتخاذ تصمیم جدی درین مورد و جلوگیری از تنفیذ این فیصلهٔ امریکا و منع نمودن تمام کشورها از انتقال نمایندگی‌های سیاسی خویش به قدس.

۲- فرا خواندن جامعه‌ی کشورهای عربی، سازمان همکاری‌های اسلامی و سازمان کشورهای بی‌طرف و تمام سازمان‌های منطقه‌ای و بین المللی به سوی به‌کارگیری تمام امکانات و میکانیزم‌های قانونی در راستای ابطال تصمیم امریکایی.

۳- از پارلمان‌های تمام کشورها در خواست گردد، که بالای امریکا فشار وارد نمایند و این کشور را مجبور سازند، که به تمام تعهدات خویش در رابطه با شهر قدس و در موافقت با فیصله‌های قانونی بین المللی، التزام داشته باشد.

٤- از تمام کشورهایی که در پیمان و توافق نامه‌ی چهارم ژنیف حضور دارند باید تقاضا به‌عمل آید، که اسرائیل را به احترام و التزام به مفاد این توافق نامه و تطبیق آن بر سرزمین‌های اشغالی فلسطین و شهر قدس مجبور سازند.

۵- باید از مجمع عمومی ملل متحد تقاضا گردد، که این تصمیم و اعلان امریکایی را به رسمیت نشناسد و از محکمهٔ عدالت بین المللی در خواست گردد که رأی مشورتی خود را در مورد عدم قانونی بودن این تصمیم امریکا مبنی بر به رسمیت شناختن قدس به حیث پایتخت اسرائیل و نقل سفارتش به این شهر، اعلان نماید.

با تشکر از الجزیره نت

ارزش قانونی تصمیم ترامپ در مورد قدس

محمد الشلالده- أستاد حقوق بین المللی در قدس

اعمال وحشیانه و خطرناکی که از سوی قوت‌های نظام اشغال‌گر صهیونیستی در شهر قدس جریان دارد، پایمال کردن تمام قواعد و قوانین بین المللی و قانون انسانی جهانی شمرده می‌شود؛ زیرا اسرائیل با این کوشش‌های خود می‌خواهد سیاست خود را که مخالف با تمام قوانین بین المللی است، بر دیگران تحمیل نماید.

این لجام گسیختگی اسرائیل از تمام مسلمانان، در سطح ملت فلسطین و کشورهای عربی و در مستوای جهانی، می‌خواهد که مواقف جدی قانونی اختیار نموده و اقداماتی را از معبر تأکید بر ارزش قانونی فیصله‌های سازمان ملل متحد، اعم از ارگان‌های اصلی و فرعی آن، روی دست بگیرند؛ چه این قوانین نه به هیچ صورت سیادت صهیونیزم را بر اسرائیل به رسمیت می‌شناسد و نه هم اقداماتی که رژیم صهیونستی در جهت تغییر وضعیت قدس انجام می‌دهد و فیصله‌های کنیست (پارلمان رژیم) را مستند خویش قرار می‌دهد، این اجراءات را مشروعیت می‌بخشد. زیرا تمام این اقدامات و اجراءاتی که در شهر قدس از سوی دولت صهیونیست به عنوان یک دولت اشغال‌گر انجام می‌یابد، باطل به حساب آمده و مطابق پیمان لاهه مصوبهٔ سال ۱۹۰۷ و پیمان چهارم ژنیف مصوبهٔ سال ۱۹۴۹، هیچ اثر و نتیجه‌ی قانونی بر آن مرتب نمی‌شود. اشغال این اراضی از سوی نظام صهیونیستی (اسرائیل)، هیچ نوع حقوق و آثاری را به نفع اسرائیل و به حساب حاکمیت مالکان اصلی آن که ملت فلسطین است، مرتب نمی‌سازد؛ زیرا اشغال‌گری در هر صورت باطل بوده و نمی‌تواند سیادت قدس را به کشور اشغال‌گر بدهد و مطابق به فیصله‌های سازمان ملل متحد، اشغال سرزمین‌های دیگران عمل غیر قانونی و دارای وقت محدود بوده و باید پایان یابد.

مجلس سنای امریکا با استناد به اقدامات باطلی که اشغال‌گران در شهر قدس انجام می‌دهند و به استناد به فیصله‌های اشغال‌گران مبتنی بر یک جا سازیی شهر قدس با قسمت‌های دیگر تحت اشغال و با تأثیر گزاری و فشار حرکت صهیونیزم جهانی به تاریخ ۲۳ اکتوبر ۱۹۹۵، فیصله نمود، که سفارت امریکا باید به شهر قدس -به حیث پایتخت رژیم صهیونیستی- انتقال یابد.

این فیصله‌ی امریکا به معنای اعتراف و رسمیت بخشیدن امریکا به تمام فیصله‌های اشغال‌گران اسرائیل و یکجا ساختن احتمالی شهر قدس با سرزمین‌های اشغالی می‌باشد و در حال حاضر حکومت امریکا تحت ریاست دونالد ترامپ اعلان نموده است، که قدس را به حیث پایتخت کشور اشغال‌گر به رسمیت شناخته و سفارت خود را از تل ابیب به قدس منتقل می‌سازد.

این فیصله‌ی امریکا، مخالف با تمام فیصله‌هایی است که از سوی سازمان ملل متحد و مجلس امن در مورد سرزمین‌های تحت اشغال و در تضاد با تمام مواد «پیمان اسلو» می‌باشد، که بین سازمان آزادی بخش فلسطین و حکومت صهیونیستی انعقاد یافته است.

با استناد به قواعد و مبادی قوانین بین المللی، قانون انسانی جهانی، می‌خواهم این ملاحظات قانونی را در مورد فیصله‌ی حکومت امریکا در مورد قدس و به رسمیت شناختن آن به حیث پایتخت کشور اشغالگر خدمت تان تقدیم کنم:

اول: فیصلهٔ حکومت امریکا به این معناست که شهر قدس پایتخت اسرائیل می‌باشد؛ این فیصله تجسید و تعمیق قانون اسرائیل است، که قدس را با بخش‌های شرقی و غربی آن، به حیث پایتخت ابدی کشور اسرائیل می‌شناسد.

دوم: فیصلهٔ امریکایی در مخالفت صریح با میثاق ملل متحد و قوانین بین المللی قرار دارد؛ زیرا تمام این قوانین، اشغال سرزمین دیگران را از طریق بکار گیری قوت و یا هر طریق دیگری، ممنوع قرار می‌دهد و حتی مجرد تهدید به استخدام قوت در روابط بین المللی را جرم دانسته و ممنوع قرار می‌دهد.

سوم: فیصلهٔ امریکا در مخالفت صریح با فیصله‌ی قرار دارد، که از سوی مجلس عمومی ملل متحد در تاریخ ۲۹ فبروری سال ۱۹۴۷ صادر گردیده و قیام دو دولت را تصویب و قدس را تحت وصایت ملل متحد قرار می‌دهد.

چهارم: قرار امریکایی مخالف با تمام فیصله‌هایی است، که از سوی مجلس عموم ملل متحد و شورای امنیت صادر گردیده است. باید دانست که فیصله‌های زیادی

صادر گردیده و قدس را به‌حیث سرزمین عربی و اشغال شده اعلان نموده است و اجراءاتی را که دولت اسرائیل در پیش گرفته است، تحریم می‌نماید. بعضی از فیصله‌ها ازین قرار است:

- فیصلهٔ شورای امنیت که در سپتمبر ۱۹۷۱ صادر گردیده و با الفاظ واضح می‌گوید: تمام اقدامات و اجراءات قانونی و دستوری که اسرائیل به خاطر تغییر نشانه‌های شهر قدس انجام می‌دهد، مانند مصادرهٔ سرزمین‌های فلسطینی، نقل سکان آن مناطق و اصدار قانونی که منتج به ضم بخش اشغال شده به اسرائیل می گردد، باطل بوده و هیچ اثر قانونی را در پی ندارد و ناممکن است وضعیت قانونی این شهر را تغییر دهد.

- فیصلهٔ شماره ۵۰/۲۲ (الف و با) که به تاریخ ٤ دیسامبر ۱۹۹۵ صادر گردید و انتقال نماینده‌های دپلوماتیک به قدس را تقبیح نموده و معاهدهٔ لاهه و ژنیف در مورد جولان سوریه را مورد تأکید قرا می‌دهد.

- قطعنامه‌ی شماره ۲۲۵۳ که در سال ۱۹٦۷ از سوی سازمان ملل صادر گردیده و از اسرائیل می‌خواهد تمام اقداماتی را که به هدف تغییر شهر قدس روی دست گرفته است، ملغی قرار دهد.

پنجم: فیصله‌ی امریکا مخالف با پیمان اسلو و سایر معاهده‌های است که بین کشورهای عربی و رژیم صهیونستی اسرائیل صورت گرفته است.

ششم: این فیصله مخالف رأی استشاری محکمهٔ عدالت بین المللی می‌باشد، که در خصوص دیوار براق صادر گردیده است و انطباق پیمان ژنیف چهارم را بر سرزمین فلسطین تأکید می‌کند، که قدس شرقی ازین جمله است.

هفتم: به رسمیت شناختن قدس به حیث پایتخت اسرائیل، به هدف آسان ساختن حاکمیت اسرائیل بر مدینه‌ی اشغالی قدس صورت می‌گیرد. لذا نقل حاکمیت بر قدس و سپردن آن به اسرائیل به حیث یک دولت اشغالگر، بر وفق قوانین بین المللی، باطل می‌باشد و بر اساس تمام قوانین بین المللی، امریکا این حق را ندارد که شهر قدس را به حیث پایتخت اسرائیل (یک کشور اشغالگر)، که بدترین تجاوزات را در حق مردم فلسطینی مرتکب می‌شود، به رسمیت بشناسد.

لذا گفته می‌توانیم، که امریکا به عوض این‌که اسرائیل را مسئول تمام عملکردهای نامشروع و تجاوز بر حقوق شهروندان قدس بداند، این رژیم تجاوزگر را مکافات داده و قدس را به حیث پایتخت آن اعلان می‌نماید. در حالی که لازم است که به‌جای این به رسمیت شناختن، اقداماتی روی دست گرفته شود، که رسمیت و قانونی بودن این رژیم صهیونستی را، که تمام فیصله‌های ملل متحد را به دیوار می‌کوبد و قوانین بین المللی را زیر پا می‌گذارد، خاتمه بخشد.

هشتم: به رسمیت شناختن قدس به‌حیث پایتخت اسرائیل، به معنای واقعی، مانند وضعیت کنونی و رسمیت دادن به اشغال می‌باشد و توحید شهر قدس (یکجا نمودن بخش شرقی با غربی شهر) و قرار دادن آن تحت حاکمیت رژیم اشغال‌گر، در حقیقت به معنای اجرای فیصله ایست، که از سوی کنیست اسرائیل صادر گردیده و به معنای تصدیق و قانونیت بخشیدن به اشغال سرزمین‌های دیگران می‌باشد و این امریست، که در تناقض با اصل تحریم کسب سرزمین‌های دیگران از طریق جنگ قرار دارد.

نهم: انتقال سفارت امریکا به شهر قدس، باعث تحکیم و تقویت حاکمیت اسرائیل بر بخش‌های شرقی و غربی قدس است و این تصمیم اسرائیل را تقویت می‌نماید، که می‌خواهد بخش شرقی و غربی قدس را یکجا نموده و طبق تصامیم سازمان‌های یهودی جهانی به حیث پایتخت ابدی اسرائیل اعلان نماید.

دهم: نقل سفارت امریکا به قدس، شهرک سازی اسرائیل را که در مناطق اشغال شده صورت گرفته است، مشروعیت می‌بخشد؛ به خصوص این‌که بحث هایی بین اسرائیل و امریکا در جریان است، بخشی ازین ساختمان‌ها را به امریکا به اجاره بدهد. این عمل تمام پناهنده‌گان فلسطینی را متضرر ساخته و هم در تناقض با تمام التزامات و تأکیداتی قرار دارد، که از سوی ادارات مختلف کشور امریکا صادر گردیده است.

یازدهم: رسمیت دادن قدس به حیث پایتخت اسرائیل، مخالف صریح قاعده‌ی است، که به رسمیت شناختن وضعیت اقلیمی غیر قانونی را ممنوع قرار می‌دهد. این مبدأ قانونی بالای تمام کشورهای جهان لازم می‌گرداند که از اعتراف و به رسمیت شناختن هر عملکرد مخالف با مبادی و قوانین بین المللی خود داری نماید.

این قاعدهٔ است که مجمع عمومی ملل متحد در بیانیهٔ که در مورد روابط دوستانه بین کشورها در سال ۱۹۷۰ صادر نموده است، مورد تأکید قرار می‌دهد. چنانچه درین بیانیه تذکر یافته است، که «هر نوع کسب سرزمین و اقلیم دیگران از طریق استعمال قوت و یا تهدید به استخدام قوت عسکری مردود بوده و به رسمیت شناختن آن کار ناممکن است.»

دوازدهم: این تصمیم امریکا مخالف با حقوق مشروع ملت فلسطین بوده و این ملت را از تعیین سرنوشت خویش و تشکیل دولت مستقل که پایتخت آن قدس است، مانع می‌شود و این موقفی است که تمام قوانین بین المللی را زیر پا می‌گذارد و لازم است که تمام تلاش‌ها و فعالیت‌های بین المللی در ملل متحد و سایر سازمان‌های منطقه‌ای به خاطر توقف در کنار هم قرار گیرد.

سیزدهم: این تصمیم امریکا مبنی بر به رسمیت شناختن قدس به حیث پایتخت اسرائیل، دروازه را در برابر

بقیه در صفحه

habibi@eslahonline.net

گلگرگهای ادبی

لومړی کس چې د قیامت په ورځ به الله تعالی ګوري!

یوه ورځ عبدالله ابن ام مکتوم رضی الله عنه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغی، په داسې حال کې چې ډېر خفه معلومېده، رسول الله صلی الله علیه وسلم ترې وپوښتل، چې ولې خفه یې؟ هغه ورته وویل، چې د قرآن کریم په یو آیت سخت خفه یم، رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل، چې آیا د قرآنکریم داسې آیت هم شته چې تا خفه کوي؟ دا کوم آیت دی؟ هغه ورته وویل: دا ایت چې {وَمَن كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلاً"٧٢} (الإسراء) (څوک چې په دې دنیا کې ړوند وي، هغه به په آخرت کې هم ړوند وي او د ګمراهۍ په لار روان دی، ما خو په دې دنیا کې په ړوندوالي صبر وکړ، خو په هغې دنیا کې به څنګه صبر وکړم؟

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل، چې د الله تعالی امر ته به انتظار وکړو!

یو څه وخت وروسته یې بیا ابن ام مکتوم رضی الله عنه را وغوښت او ورته یې وویل چې دا آیت نازل شوی دی چې: {فَإِنَّهَا لا تَعْمَى الأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ "٤٦} (الحج (د دوی سترګې به ړندې نه وي، بلکې د دوی زړونه به ړانده وي، هغه چې په سینو کې یې دي).

بیا ورته رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل: ای ابن ام مکتومه! الله تاته سلام وایي، هغه په ګونډو شو او په ژړا شو او ویې ویل: په ریښتیا سره الله تاته زما نوم واخیست؟ ځواب یې ورکړ: هو! ته به لومړی هغه کس یې چې د قیامت په ورځ به الله تعالی ته ګورې!

ناشنوا باش، زمانیکه...!

چند نفر از پلی عبور می کردند که ناگهان دو نفر به داخل رودخانه خروشان افتادند ...

همه در کنار رودخانه جمع شدند تا شاید بتوانند به آنها کمک رسانند ...

ولی وقتی دیدند شدت آب آنقدر زیاد است، که نمی شه برای آنها کاری کرد ...

به آن دو نفر گفتند که امکان نجات تان وجود نداره ! و شما به زودی خواهید مرد!!!

در ابتدا آن دو مرد این حرف ها را نادیده گرفتند و کوشیدند که از آب بیرون بیایند، اما همه به آنها می گفتند که تلاش شما بی‌فایده هست و شما خواهید مرد.

پس از مدتی یکی از دو نفر دست از تلاش برداشت و جریان آب او را با خود برد. اما شخص دیگر همچنان با حداکثر توانش برای بیرون آمدن از آب تلاش می کرد... بیرونی‌ها همچنان فریاد می زدند که تلاشت بی‌فایده هست...

اما او با توان بیشتری تلاش می کرد و بالا خره از رودخانه خروشان خارج شد. وقتی که از آب بیرون آمد، معلوم شد که مرد نا شنواست. در واقع او تمام این مدت فکر می کرده که دیگران او را تشویق می کنند!

ناشنوا باش وقتی همه از محال بودن آرزوهایت میگویند

یوازې پر الله باور وکړئ!

څوک چې یوازې په عقل باور ولري، ګمراه کیږي،

که څوک چې یوازې پر خپل مال باور ولري، همیشه به وږی وي،

که څوک یوازې په مقام او منصب باور وکړي، خوار به وي،

که څوک یوازې په خلکو باور وکړي، ستړی کیږي،

خو که څوک په هر څه کې یوازې پر الله جل جلاله باور ولري، نه به ګمراه شي، نه به ناهیلې، نه به خوار او نه به ستړی شي.

چلوونکی: عبدالرزاق حبیبي

ومعلوماتي

اخلاق داسې وي!

يو ورځ يو فقير شخص له يوه لوښي سره چې انګور پکې وو د رسول الله صلی الله علیه وسلم څنګ ته راغی او هغه ته يې هديه کړل.

رسول الله صلی الله علیه وسلم ترې لوښی واخيست او د انګورو په خوړلو يې پيل وکړ، او د هرې دانې په خوړلو سره به يې مسکا کوله.

نوموړی شخص ډير زيات خوشاله شو، اصحاب کرام رضی الله عنهم د رسول الله صلی الله علیه وسلم د عادت له امله دې ته منتظر وو، چې اوس به رسول الله صلی الله علیه وسلم هغوی ته هم بلنه ورکوي تر څو له انګورو څخه وخوري، ولې پيغمبر صلی الله علیه وسلم ورته هيڅ ونه ويل.

شخص په ډيرې خوشالۍ له هغه ځای څخه رخصت شو، له اصحابو کرامو څخه يو تن پوښتنه وکړه: ای د الله رسوله ستاسو عادت داسې ؤ چې هر څه به دې له مونږ سره شريکول، خو دا ځل دې انګور يوازې وخوړل!

رسول الله صلی الله علیه وسلم مسکی شو او ويې فرمايل: کله چې مې انګور خوړل هغه شخص ته مو فکر ؤ، چې څومره خوښ دی؟

انګور دومره ترخه وو چې زه وويريدم چې که په خوړلو سره يې له تاسو څوک حساسيت وښايي نو د هغه سړي خوشالي به په خفګان بدله شي.

من دوست دارم!

- من صلاح الدین ایوبی را دوست دارم اما نه فقط برای اینکه او قهرمان جنگ حطین و آزاد کننده قدس بود، بلکه برای این دوستش دارم که قبل از آن ملت ها و کشورهای اسلامی را متحد ساخت.

- یوسف بن تاشفین را دوست دارم نه فقط برای اینکه او قهرمان جنگ زلاقه بود بلکه او کسی بود که موفق شد اندلس و المغرب را متحد بسازد و تمام دولت های کوچک و پراکندۀ اسلامی را به یک دولت واحد و قوی مبدل نماید.

- من خلافت اموی را دوست دارم، نه فقط برای اینکه دنیا را فتح نمود و حدود خلافت را تا جنوب فرانسه و غرب چین رساند، بلکه این دولت توانست وحدت تمام سرزمین های اسلامی را تحت یک پرچم واحد حفظ کند.

- من عبدالرحمن الناصر لدین الله را دوست اما نه فقط برای اینکه او صلیبی های اندلس را شکست داد بلکه او از ٦ دولت کوچک و ضعیف اندلس یک حکومت قوی و متحد ساخت.

- من ظاهر بیبرس را دارم اما نه فقط برای اینکه او شجاع و قهرمان و یک شاه قدرتمند بود و نه فقط برای قهرمانی او در جنگ عین جالوت، بلکه او معنی وحدت امت اسلامی را به خوبی دانسته بود و برای احیای خلافت اسلامی همچون نماد وحدت امت تلاش نموده بود.

- من تمام مسلمانان را دوست دارم و از هر کسی که آنان را متفرق بسازد تنفر دارم.

- متنفرم از کسانی که خود را بر مسلمانان شیر میپندارند و در مقابل غیر مسلمان همچون موش بی غیرت اند.

متنفرم از کسانی که فریاد های جاهلی قومیت و عصبیت را سر میدهند.

گناه نشر بدکاری

کسی که فحشا را منتشر می‌کند حتی اگر خودش آن را مرتکب نشود گناهانش نزد الله بزرگتر از گناهِ کسی است که آن را انجام می‌دهد اما ترویجش نمی‌دهد.

زیرا اولی گناه گمراه کردن یک امت را به دوش می‌کشد و دومی تنها گناهِ خودش را متحمل می‌شود.

حزب التحریر دیدگاه‌ها و روش دعوت

حکومت اسلامی بر بنیاد اندیشه حزب التحریر

(قسمت سوم)

عزیز احمد حنیف

حزب التحریر مرزهای سیاسی میان کشورهای اسلامی را با فلسفه‌ی سیاسی کنونی آن، توطئه استعماری دانسته و بدین باور است که مسلمانان امت یگانه اند و منافع و ارزش‌های آنان به‌طور مطلق مشترک است؛ معنای یگانه‌گی این است که در سطح کشورهای اسلامی یک حاکم عمومی (خلیفه یا امام مسلمین) بوده و حاکمان دیگر به‌فرمان بردن از وی شرعاً مکلف اند و بیعت مبنی بر اطاعت از وی به‌گونه‌ی مستقیم یا غیر مستقیم بالای تمام افراد واجب شرعی پنداشته می‌شود.

حزب بدین باور است که کشورهای عربی برای کار و فعالیت و رسیدن به اهداف سیاسی نسبت به سایر کشورهای اسلامی مساعدتر اند و زبان عربی می‌تواند در داد و ستدهای مختلف میان مسلمانان، یگانه زبان رسمی به‌سطح جهان اسلام و رمز اتحاد و یکپارچگی و بازتاب دهنده هویت یگانه‌ی امت اسلامی باشد.

به باور حزب التحریر، خلافت اسلامی بر منهج نبوت در چوکات ایجاد اتحادیه یا امضای پیمان‌های استراتیژیک میان کشورهای اسلامی نمی‌تواند معنا و مفهوم پیدا کند بل‌که قوت و نیرومندی مسلمانان در این است که تمام امت از یک مرکز و توسط یک شخص که از وی به عنوان خلیفه، امام یا امیر المؤمنین یاد می‌شود و از خود تشکیلات مخصوص به سطح جهان اسلام دارد، رهبری و مدیریت می‌شود.

به‌خاطر این‌که دیدگاه سیاسی حزب در پیوند به ساختار تشکیلاتی، چگونگی مدیریت قلمرو سیاسی اسلام با درنظرداشت نقشه‌ی ژئوپولتیک، پیوندهای استراتیژیک و داد و ستدهای اقتصادی و رقابت‌های نظامی میان قدرت‌های بزرگ جهان و منطقه، بهتر دانسته شود، بحث در محور چند نقطه در خور توجه پنداشته می‌شود.

الف: تشکیل خلافت

به باور حزب، شخصی می‌تواند زمام امور مسلمانان را به عهده بگیرد که هفت ویژگی را داشته باشد که عبارت اند از: مرد بودن، مسلمان بودن، آزاد بودن، بالغ بودن، عاقل بودن، عادل بودن (تقوا داشتن)، قادر بودن و ملازم آن کفایت کاری داشتن است. (۸/ص۲۱). شرط قریشی بودن خلیفه طوری‌که از سوی برخی فقهاء مطرح گردیده است، در سطح افضلیت تلقی گردیده است.

شخصی‌که دارای شرایط فوق باشد از سوی مجلس اعلای امت به‌عنوان خلیفه انتخاب گردیده و از مسلمانان خواسته می‌شود تا بر اساس تصمیم مجلس با وی بیعت نمایند. بیعت در اندیشه‌ی حزب، به‌معنای اظهار رضایت، تأیید و حمایت از امام بوده که روش انجام آن می‌تواند در روشنی یک میکانیزم تصویب شده از سوی مجلس، تعریف گردد.

خلیفه، ممثل و نماینده امت اسلامی در قضایای داخلی و بین المللی بوده و مکلف به پیروی از احکام شرعی و تنفیذ آن می‌باشد. بعد از آنکه مراسم بیعت از سوی امت انجام می‌شود، خلیفه باید مراسم تحلیف را که در واقع تعهد به انجام وظایف، پابندی به‌مسئولیت‌ها و استفاده درست از صلاحیت‌ها است، انجام دهد و سپس والیان، قضات و مسئولین بلندپایه دولتی به‌ویژه نُه رکن اساسی دستگاه حاکمه دولت اسلامی را که علاوه از شخص خلیفه، معاون تنفیذ و معاون تفویض (معاونان اجرایی دستگاه خلافت)، امیر جهاد (وزیر دفاع)، والیان، قضات، دستگاه اداری (قوه مجرئه)، مجلس امت (پارلمان مرکزی) و مجلس سپاه (شورای امنیت) می‌باشد.

خلیفه دارای دو معاون تفویض و تنفیذ می‌باشد که هردو دارای صلاحیت‌های اجرایی بوده و در امور خلافت، امام را همکاری می‌نمایند با این تفاوت که معاون تفویض در کنار وظایف اجرایی، نقش وزیرمشاور و تئوریسن را در کنار خلیفه ایفا می‌کند و معاون تنفیذ، در نقش نخست وزیر یا صدر اعظم، وارسی از امور ولایات، تعقیب نمودن فرامین و فیصله‌ها و ارتباط میان خلیفه و دیگران، فعالیت می‌نماید. (۲۵۷/۱۰).

یکی از بخش‌های عمده دیگر در تشکیل خلافت، بخش جهاد است که در رأس آن امیر جهاد قرار دارد. ساحه فعالیت و مسئولیت امیر جهاد در چهار بخش تعریف می‌شود: یکی تأمین ارتباطات دپلوماتیک برای امضای پیمان‌نامه‌ها و تقویه روابط در عرصه‌های مختلف با دول خارجی، دوم: مدیریت نیروهای مسلح. سوم: امنیت داخلی و چهارم مسئولیت در برابر صنایع نظامی سبک و سنگین، الکترونیکی و تمام دارایی‌های مربوط به‌بخش‌های چهارگانه فوق می‌باشد. (۲۶۰/۱۰).

بخش عمده‌ی دیگری‌که در تشکیل خلافت، نقش دارد، «بخش سپاه» است؛ سپاه در اندیشه‌ی حزب التحریر شامل تمام افراد جامعه اسلامی می‌شود که توان حمل سلاح را دارند و در صورت تعرض و تهاجم دشمن، توانمندی ایستادگی و نبرد در برابر دشمن را داشته باشند و همچنان عده‌ی مخصوصی که به‌گونه رسمی در چوکات حکومت توظیف گردیده اند و ماهانه

برای آنها جیره پرداخت می‌گردد.

بخش قضات و محاکم، یکی از بخش‌های مهم دیگر در تشکیل خلافت است که شیخ تقی الدین نبهانی آن را به سه بخش تقسیم کرده است: یکی قضاتی که متولی حل اختلافات و کشمکش‌ها میان مردم اند؛ دوم: محتسب که مسئولیت پایان دادن به اختلافات اجتماعی را به‌عهده دارد و سوم قاضی مظالم که متولی حل منازعات میان مردم و دولت است.

والیان، بخش دیگری از ساختار تشکیلاتی خلافت است که به حیث نماینده‌گان اجرایی با صلاحیت از سوی دارالخلافه در واحدهای اداری مشخص کار می‌کنند و صلاحیت عزل و نصب آنها به‌دست امام یا خلیفه است.

بخش اداری یا قوه مجرئه یکی دیگر از بخش‌های نه‌گانه خلافت اسلامی در نقشه تشکیلاتی حزب التحریر است که مسئولیت نظارت از تمام بخش‌های اداری قلمرو سیاسی حکومت اسلامی را نظارت می‌نماید.

مجلس امت در ساختار تشکیلاتی حزب، همان شورای اسلامی یا مجلس خبره‌گان است که طرف مشورت خلیفه بوده و صلاحیت استجواب و محاسبه وی را دارد. (۲۷۳/۱۰-۲۸۳).

جوامع اسلامی کنونی از نظر حزب

از منظر حزب، در جوامع اسلامی کنونی به‌دلیل این‌که احکام شرعی تطبیق نمی‌گردد و نظام‌های سیاسی شورایی و انتخابی مطابق مقتضیات اصول سیاسی اسلام وجود ندارد و در عین زمان، زعمای سیاسی مسلمان در مجموع به‌کشورهای استعماری بیرونی وابسته اند، دار الاسلام وجود ندارد.

بر بنیاد اندیشه‌ی حزب، باوجودی‌که دارالکفر به‌جوامعی اطلاق می‌شود که قوانین غیر اسلامی در آن نافذ باشد، اما به‌دلیل این‌که در سرزمین‌های اسلامی امروزی، نظام شرعی حاکم و نافذ نیست، حکم دارالکفر را به‌خود می‌گیرند. (۲۴۹/۱۰).

گزینش رییس دولت یا مسئولین سیاسی دیگر از طریق انتخابات عامه، در اندیشه‌ی حزب التحریر، مؤلفه‌ی دموکراسی و کفری بوده که اساساً با روح نظام سیاسی اسلام سازگاری ندارد و نظام‌های سیاسی‌ای که در کشورهای اسلامی از این طریق شکل گرفته است، با وجود آن‌که قسماً احکام شرعی نافذ باشد، اساساً نظام غیر شرعی تلقی می‌گردد.

فقهای اسلام در گذشته و حال، با درنظرداشت واقعیت‌های عینی جوامع مختلف بشری، هریکی برای دارالاسلام و دارالکفر، تعریف‌های گونه‌گون وضع کرده اند؛ برخی تنفیذ احکام شرعی را مدار اعتبار قرار داده اند و برخی دیگر کثرت باشنده‌گان را و تعدادی بر اغلبیت قوانین نافذ، حکم کرده اند.

از اینجا دانسته می‌شود که حزب التحریر فقط دو نوع نظام در جهان را به‌رسمیت می‌شناسد؛ یکی نظام اسلامی خالص که تمام قوانین آن مطابق شریعت اسلامی باشد و دوم نظام کفری که اساساً شریعت اسلامی در آن نافذ نبوده باشد؛ بر بنیاد این نظر، کشورهای اسلامی‌ای که بخشی از قوانین آن شرعی و بخشی خلاف شریعت باشد، دارالکفر پنداشته می‌شود.

تعریف‌های فقهی از اصطلاحات دارالاسلام و دارالکفر، یک امر اجتهادی مطلق بوده و هر دانشمندی مطابق به دیدگاه و برداشت مخصوص خویش در قرن‌های نخست، مفهومی از آن ارائه کرده است؛ خیلی از تعریف‌هایی که از این اصطلاحات به‌جا مانده، در قرن‌هایی بوده است که شرایط و ظروف سیاسی آن زمان با عصر حاضر از هر زاویه‌ای که نگاه شود، متفاوت بوده است.

همین دیدگاه‌های متفاوت فقهی در قرن‌های نخست باعث گردیده است که علما در باب مشروعیت خروج و عدم خروج در برابر سلاطین ظالم، میان هم اختلاف کنند و سر انجام اکثریت آنها، مصلحت اجتماعی مبنی بر حفظ اتحاد امت را ترجیح داده و از فتواهایی‌که باعث فروپاشی نظام و نفاق و تفرقه میان مسلمانان گردد، دوری جسته اند.

نظام‌های شاهی عربستان سعودی، قطر، اردن و برخی دیگر از کشورهای عربی و همچنان نظام‌های جمهوری اسلامی از دیدگاه حزب التحریر، مؤلفه سیاسی-اسلامی نبوده بل‌که غیر شرعی شناخته می‌شود.

سیاست خارجی حزب التحریر

حزب التحریر، در روابط خارجی خویش حکومت‌ها را به‌چهار دسته تقسیم می‌نماید: یکی حکومت‌های اسلامی که همکاری با آنها و تقویه روابط در عرصه‌های مختلف میان آنها را بر خود لازم می‌داند؛ دوم حکومت‌های هم‌جوار و دولت‌های غیر اسلامی که با مسلمانان روابط استراتیژیک و پیمان‌نامه‌ها امضا کرده اند، با این کشورها روابط حسن همجواری و دپلوماتیک مطابق تعهدات انجام شده باید حفظ گردد؛ سوم دولت‌های استعماری اند که تلاش می‌ورزند بر منابع ثروت و انرژی جهان به‌ویژه کشورهای اسلامی تسلط داشته باشند و اقتصاد بین المللی را مدیریت کنند؛ در برابر این کشورها محتاطانه باید رفتار کرد. چهارم کشورهایی که عملاً با مسلمانان درگیر جنگ و محارب اند؛ در برابر این دولت‌ها تدابیر لازم جنگی را به‌سطح امت باید اتخاذ نمود و از هرنوع تجاوز و تهاجم آنها بر کشورهای اسلامی جلوگیری کرد. (۲۸۶/۱۰).

حزب التحریر، سازمان‌های جهانی در عرصه‌های مختلف مانند: سازمان ملل متحد، سازمان غذایی جهان، سازمان صحی جهان و هرسازمان دیگری که به‌سطح جهان فعالیت می‌کند و مخارج مالی خود را از جانب کشورهای غربی تأمین می‌نماید، را دسایس استعماری و بر ضد جهان اسلام و مسلمانان تلقی نموده و عضویت آن را در تناقض با اصول نظام سیاسی اسلام می‌داند.

این‌که با چنین رویکردی بادرنظرداشت پیوندهای پیچیده‌ی بین المللی در عصر حاضر، می‌توان به حکومت دست یافت، پرسشی است که به‌گونه‌ی جدی متوجه حزب التحریر است. البته جنبش اخوان المسلمین تا اوایل دهه پنجاه میلادی در قرن بیستم دیدگاه مشابهی داشت، اما رهبری اخوان در آن زمان متوجه گردید که رفتن به سوی سیاست و حکومت بر بنیاد یک‌سلسله اندیشه‌های فقهی‌ای که از گذشته به‌جا مانده است، بادرک چالش‌های جدی‌ای که از سوی قدرت‌های استعماری معاصر متوجه جهان اسلام است و عدم آمادگی افکار عامه‌ی مسلمانان برای ایستادگی در برابر آن، راه طولانی و دشواری را در پیش دارند. بدین لحاظ، روی ساختارهای سیاسی و اقتصادی بادرنظرداشت واقعیت‌های عینی جوامع اسلامی، با حفظ حرمت به‌دیدگاه‌های فقهی قرون اولیه، روی یک‌سلسله مسایل جدید مانند: انتخابات، پلورالیزم یا کثرت‌گرایی، آزادی بیان، حقوق بشر و غیره، در چوکات اجتهاد فقهی معاصر بحث‌ها و تحلیل‌هایی از نو باید کرد.

ادامه دارد

د ټولنې لاسنیوی

سردار محمد دیندارخیل

د فقیر او بېوزله لاسنیوی د هر غني مسلمان دنده ده، ځکه چې دا مال د الله تعالی له لوري پېرزو شوی مال دی او غریب د غني په مال کې حق لري او باید ترلاسه یې کړي، الله جل جلاله فرمایي: { وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ * لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ*} [المعارج: ٢٤ ، ٢٥]

ژباړه: (او هغه کسان چې د دوی په مالونو کې معلومه برخه (مقرر) ده، د سوالګر او محروم لپاره).

که چېرې غني د فقیر حق اداء نه کړي، نو د الله جل جلاله پروړاندې مسؤول دی او لوی خدای به ترې پوښتنه وکړي او بیا به په هماغه اندازه ورته سزا ورکړي.

دا چې زمونږ په ټولنه کې ډېری داسې خلک شته چې هېڅ هم نلري او له ډېرو ستونزو او مشکلاتو سره لاس او ګرېوان دي او بیا په ټولنه کې داسې وګړي هم شته چې د هېڅ شي کمی ورسره نشته او یوازې دا کمی ورسره شته چې د ولس او خلکو غم ورسره نه شته او یوازې په خپل غم کې ورک دی. که دی مورِ وي نو ټول جهان ورته مورِ ښکارېږي او که دی ستونزه ولري، نو ټوله نړۍ ستونزه لري، ګل پاچا الفت صیب څومره ښه وایي:

نه ښایي انسان ته چې د بل په غم غمجن نشي
یو کور کې چې ویر وي او بل خاندي له لیلا سره

اصل خبره داده چې مسلمان د مسلمان ورور دی، مسلمان به د مسلمان په خوښۍ خوښېږي او په غم به یې غمجن کېږي، او همدا د یوې سالمې او سوکاله ټولنې د وګړو نښه ده، که چېرې داسې ونه شي نو دا بیا سمه مسلماني نه ده، بلکې هسې خبرې دي چې انسان ځان پرې تېرباسي، د اسلام دین د خواړې دین دی، د تعاون او مرستې دین، یو بل سره د همکارۍ او همدرۍ دین دی، مخکې له دې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په پیغمبرۍ مبعوث شي، په خپله ټولنه کې د یوه ښه همکار په توګه مطرح شخصیت ؤ، خلکو به ورته خپل امانتونه ایښودل او د خلکو ترمنځ د امین په لقب مشهور ؤ، د فقیرانو او بېوزله کسانو لاسنیوی به یې کاوه. خو کله چې په پیغمبرۍ باندې مبعوث کېږي، نو دا تړاو نور هم زیاتېږي او د خپل امت توجه او پاملرنه دې لور ته نوره هم قوي کوي: الله تعالی فرمایي: {...وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ...} [المائدة : ٢]

ژباړه:(...له یو بل سره په نېکۍ او پرهېزګارۍ کې مدد کوئ او د ګناه او ظلم په کار کې د یو بل مرسته مه کوئ...)

نو مسلمان باید په نړۍوالو چارو کې له یو بل سره مرسته وکړي او د ستونزو پر مهال د یو بل لاسنیوی وکړي او د بدو چارو مخه ونیسي، دا ځکه چې اسلام ټل نېکۍ چارې خوښوي او له بدو چارو څخه خپل پیروان منع کوي، اسلام د ښېګڼې دین دی، د خیرخواهۍ دین دی، همېشه خلک نېکۍ ته رابولي او له بدۍ څخه یې منع کوي.

داچې زمونږ ټولنه یوه بېوزله ټولنه ده نو لومړی خو زمونږ حکومت باید ددې بېوزلو خلکو لاسنیوی وکړي او په دویم قدم زمونږ شتمن او بډای وګړي باید د خپلو مسلمانانو وروڼو لاسنیوی وکړي، ترڅو هغه څه ورته ورسېږي د کوم لپاره چې کار کوي او هغه ډېر قیمتي مال دی، چا چې هغه ترلاس کړ نو دا شخص تل کامیاب شو او که چا ترلاسه نه کړ، نو بیا دی تل بدبخته دی او په بدبختۍ کې به ژوند تېروي چې هغه جنت دی. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: ((یا أیها الناس أفشوا السلام، وأطعموا الطعام، وصلوا الأرحام، وصلّوا باللیل والناس نیام، تدخلوا الجنة بسلام)). [ترمذی وابن ماجه واحمد و حاکم وصححه الألباني].

ای خلکو! سلام په خپل منځ کې خپور کړئ، خلکو ته خواړه ورکړئ، خپلوي وپالئ، او د شپې الله تعالی ته لمونځ وکړئ، په داسې حال کې چې خلک ویده وي، نو جنت ته به پرته له حساب څخه داخل شئ.

ای مسلمانه! جنت ستا لپاره دی که چېرې دې خلکو ته سلام واچوه او هغوی سره دې په سوله کې ژوند وکړ، فقیر او مسکین ته دې ډوډۍ ورکړه، او خپلوي دې وپالله او د شپې -په داسې حال که چې خلک ویده وي- لمونځ دې وکړ، نو جنت ته به په سلامتیا سره داخل شې.

الفت صیب څومره ښه وایي:

که تا کېښوده د چا په سر ګلونه
هېر به نه کړي هېڅوک ستا دا احسانونه
ستا نیالګي که وکړي سیوری په خوارانو
په عاجز او په غریب او یتیمانو
آخرت کې به همدغه ستا په کار شي
ستا هغه جهان به هم ګل او ګلزار شي

په هېواد کې د سولې بن‌بست او د حل لاره

د ستراتېژیکو او سیمه‌ییزو څېړنو مرکز

په افغانستان کې د جګړې د ختمولو لپاره هلې ځلې له تېرو څو کلونو راهیسې روانې دي؛ خو لا هم دا بهیر بریالی شوی نه دی او جګړه له افغانانو قرباني اخلي او د ناامنۍ ترڅنګ یې نورې ټولنیز برخې تر خپل رانه سیوري لاندې راوستلې دي.

د ستراتېژیکو او سیمه‌ییزو څېړنو مرکز (CSRS)، د سولې په برخه کې د یوه فعال ارګان په توګه، له دې وړاندې هم په هېواد کې د سولې بهیر د بریا لپاره ګڼ شمېر ملي او نړیوال کنفرانسونه او سمینارونه جوړ کړي او په خپلو څېړنو، نشراتو او نورو فعالیتونو کې یې هم دې برخې ته زیاته پاملرنه کړې ده.

دا چې په اوسني وخت کې د سولې هڅې یوې بنډې دروازې ته درېدلې دي او له دغه حالت څخه د وتلو جدي اړتیا ده، همدغې اړتیا ته په کتلو سره، د ستراتېژیکو او سیمه‌ییزو څېړنو مرکز لومړی په هېواد کې د سولې په تړاو له نخبه پاړکې نظرپوښتنه وکړه او بیا یې د سولې په هڅو کې د فعالو شخصیتونو یو کنفرانس راوبلاله، ترڅو پر اوسني وضعیت او شته حل‌لاره بحثونه وکړي.

دغه کنفرانس ته اووه تنه ویناوال وربلل شوي وو، چې یو یې هم د حکومت له لوري د سولې په هڅو کې د فعال ارګان استازی و، مګر هغوی په دې غونډه کې ګډون ونه کړ. شپږ تنه ویناوال چې په کنفرانس کې یې ګډون او ویناوې وکړې، په لاندې ډول وو:

۱. د ستراتېژیکو او سیمه‌ییزو څېړنو مرکز رئیس، دکتور عبدالباقي امین
۲. د حزب اسلامي افغانستان له‌خوا د حزب اسلامي-افغان حکومت د سولې د خبرو اترو مشر، انجنیر محمد امین کریم
۳. د سولې په ډګر کې فعال او سیاسي شخصیت، ملا عبدالسلام ضعیف
٤. د ملي یووالي حکومت د هوکړه‌لیک پر تطبیق د څار کمیسیون مشر، استاد محمد ناطقي
۵. د سولې په هڅو کې فعال او سیاسي شخصیت، استاد محمد زمان مزمل
٦. د افغانستان د سولې او نجات شورا مشر، پوهاند ګل رحمن قاضي

سروې:

د ستراتېژیکو او سیمه‌ییزو څېړنو مرکز په تېرو دریو میاشتو کې (د سنبلې له لومړۍ نېټې د قوس تر پنځمې نېټې) د هېواد په شپږو لویو ښارونو (کابل، هرات، کندهار، ننګرهار، بلخ او کندز ولایتونو) کې د سولې په اړه یوه نظرپوښتنه وکړه. په دې نظرپوښتنه کې د سولې په برخه کې ځینو فعالو اداره، د سولې په هڅو کې فعالو شخصیتونو، د پوهنتونونو استادانو او نورو اهل نظر او نخبه شخصیتونو څخه د یوې پوښتنپاڼې له لارې، د هغوی نظر پوښتل شوی دی، چې ټول شمېر یې ۱۸۵۵ تنو ته رسېږي. د دغې سروې څو مهمې موندنې په همدې غونډه کې له رسنیو سره شریکې شوې؛ خو بشپړه سروې به وروسته د مرکز له‌خوا خپره شي.

د سروې ځینې موندنې:

(۱) د سروې د موندنو له مخې، ۸۲.۸۱ سلنه پوښتل شوي کسان په دې نظر وو، چې په هېواد کې روانه جګړه وړونکې (ګټونکې) لوری نه لري او د دغې جګړې پای په سولې سره کېدای شي.

(۲) دا چې تر اوسه د سولې هڅې ولې ناکامې دي، د سروې ٦۷.۴۱ سلنه خلکو یې لامل د سولې لپاره د افغان حکومت د رښتینې ارادې نشتوالی بللی دی.

(۳) د سروې ۷۳.۰٦ سلنه پوښتل شوو کسانو ویلي، چې په هېواد کې نیابتي جګړه روانه ده او په اوسني وخت کې افغانان په حقیقي معنا د سولې واک نه لري.

(٤) د پوښتل شوو کسانو ٦۵.۵۵ سلنه په دې نظر وو، چې پاکستان نه شي کولی، طالبان د سولې خبرو اترو ته حاضر کړي؛ خو په دې برخه کې مرستندوی رول لوبولی شي.

(۵) د سروې له مخې، ۷٦.۳۹ سلنه ګډونوال په دې نظر وو، چې د سولې عالي شورا د سولې په بهیر کې د یوه ریښتینې منځګړي رول نه شي لوبولی.

(٦) د دې پوښتنې په ځواب کې چې د سولې خبرې څه ډول پرمخ یوړل شي، ۷۸.۸۸ سلنه پوښتل شوي کسان په دې اند وو، چې د سولې بهیر د بریا لپاره د افغانانو یو دریمګړی او بې‌طرفه لوری اړین دی.

(۷) دغه راز تر ټولو ډېرو خلکو یعنې ۹۰.۲٦ سلنه پوښتل شوو کسانو د سولې بهیر د بریا لپاره د بین‌الافغاني تفاهم له طرحې سره همغږي ښودلې ده.

ښکېلو لورو ته وړاندیزونه:

د ستراتېژیکو او سیمه‌ییزو څېړنو مرکز، د سولې په برخه کې د خپلو څېړنو او نورو فعالیتونو په رڼا کې، د سولې د هڅو د بریا لپاره لاندې وړاندیزونه کوي:

(۱) جګړه د حل لاره نه ده او تېرو جګړو دا ثابته کړې، چې د هرې جګړې پای په خبرو اترو کېږي. له همدې کبله له ښکېلو خواوو غوښتنه کوو، چې سولې ته په هر ممکن ډول چې کېږي، لاره هواره کړي او د وینې د تویېدو مخنیوی وکړي.

(۲) دا چې د افغان جګړې اصلي خواوې افغانان او د روانې جګړې اصلي قربانیان هم افغانان دي؛ له حکومت څخه مو غوښتنه دا ده، چې د جګړې د پای ته رسولو لپاره د افغانانو ترمنځ پر تفاهم تمرکز وشي او د سولې اساسي دروازه پاکستان ونه بلل شي.

(۳) که څه هم روانه جګړه «له بهرنیانو سره د جګړې» تر عنوان لاندې روانه ده؛ خو د جګړې اکثریت قربانیان افغانان دي؛ له همدې کبله له طالبانو غوښتنه کوو، چې د دغې جګړې د پای ته رسولو مسؤولیت درک او د جګړې پر ځای د جګړې پر پای ته رسولو فکر وکړي.

(٤) مور د بین‌الافغاني تفاهم د بریا لپاره د یوه داسې درېیم‌ګړي لوري پر رامنځته کولو ټینګار کوو، چې د جګړې ټولو لوریو ته د منلو وړ وي؛ ترڅو د ښکېلو لورو ترمنځ شته بې‌باوري راکمې او د دواړو خواوو نظرونه سره لنډ کړي.

(۵) سوله یوه ملي قضیه ده او ابتکار یې هم باید افغانان په خپل لاس کې واخلي؛ ځکه نو که څه هم په هېواد کې د سولې لپاره د ډېرو جوړښتونو موجودیت ګټور دی؛ خو د همغږي کولو لپاره یې هڅې وشي او د سولې له قضیې سره د یوې پروژې په شان چلند او سیاسي ګټې اخېستلو مخنیوی وشي.

مسلمان سکولار یا ماتریالیست؟!

دیدگاها و نظریه‌ها

محی الدین عریف شکیبانی

قبل از همه باید گفت، که «سکولاریسم و ماتریالیسم» دو برادر یک خانواده و دارای اصول و زیربناهای مشترک اند، به توضیح دیگر، سکولاریسم در واقع همان ماتریالیسم است؛ اما شرایط عینی و ذهنی سبب تغییر نام گردیده و به اسم سکولاریسم ظهور کرده است.

چیزی که در این مختصر به بحث گذاشته می‌شود این است، که آیا می‌توان اسلام را مقدس و محصور به اخلاقیات دانست و آن‌را به عنوان یک مکتب انسان ساز، از حوزه‌ی حاکمیت دور ساخت و حاکمیت را حق مسلم بشر و عقل مادی او شناخت، وانسان را به‌خاطرداشتن عقل و علم از راهنمایی‌های خالق عالم، و قوانین موضوعه‌ی آن بی‌نیاز دانست و آنگاه هم مسلمان بود و هم سکولار و ماتریالست؟

پاسخ درست و قانع کننده:

اولاً باید دید که اسلام و سکولاریسم چه اصول و زیربناها و وجوهات و راهکارهایی دارند و آیا می‌توان وجوه مشترکی بین آنها سراغ داشت؟

بهترین راه جهت به نمایش گذاشتن تضاد و یا توافق بین اسلام و سکولاریسم بررسی ریشه‌های فکری مکتب اسلام و پدیده‌ی سکولاریسم است.

بنده با کمال امانت‌داری به‌صورت خیلی مختصر راجع به اصول ایدیولوژیکی هر کدام به‌طور مستند بحث می‌کنم، تا ببینیم کلمه‌ی مسلمان سکولار یا مسلمان ماتریالیست مصداق عینی و یا ذهنی دارد یا خیر؟

سکولاریسم:

طوری‌که گفته شد، سکولاریسم بر پایه‌های ماتریالیسم بنا گردیده و در واقع ادامه‌ی آن است، به عبارت دیگر سکولاریسم، گرایشی است که خواهان حذف یا بی اعتنایی و به حاشیه راندن نقش دین در ساحت‌های مختلف حیات انسانی از قبیل سیاست، حکومت، علم، عقلانیت، اخلاق و... است. و به تعبیر بسیاری از جامعه شناسان، یک گرایش دین ستیزانه‌ی است، که معتقد به حذف دین به طور کلّی و استغنای آدمی از وحی و شریعت است، اصول و ریشه‌های ایدیولوژی هر پدیده و مکتب معرف آن است، اگر ما می‌خواهیم سکولاریسم را خوب بشناسیم، باید با اصول فلسفی آن آشنا شویم.

بناءً، سکولاریسم فلسفی است، که بیان‌گر ریشه‌ها و پایه‌های اصلی این پدیده است و طوری‌که همه می‌دانند، حرف اول سکولاریسم فلسفی این است که، جهان مادی است، نه خدای وجود دارد، نه ماوراء الطبیعه‌ای وجود دارد و نه هم آخرتی در کاراست؛ در یک کلام، غیر از ماده چیز دیگری اصلاً و ابداً وجود عینی و ذهنی ندارد و نخواهد داشت، در سکولاریسم سیاسی هم همین عقیده وجود دارد، فقط در سکولاریسم سیاسی به دین کاری ندارند و می‌گویند که یک مسلمان هم می‌تواند به امور سیاسی کشور شرکت نماید، مشروط برین‌که از عقاید خود در چوکات سیاست بحث نکند و وقتی در امور سیاسی واردشد، باید عقاید خود را با خود نیاورده و در حین ورود به حوزه‌ی سیاسی عقاید خود را مانند کالای امانتی در جایی بگذارد، سکولاریسم سیاسی در واقع ثمره‌ی سکولاریسم فلسفی است.

جهت تایید مطلب فوق، مستندات زیر را مورد عنایت قرار دهید.

«جورج هالی اوک» در سال ۱۸۹۶ در کتاب خود به‌نام «سکولاریسم انگلیسی»، سکولاریسم را این‌گونه تعریف می‌کند: (سکولاریسم شیوه و قانون زیستن است، که بر اساس انسان خالص بنا نهاده شده‌است و به صورت کلی برای کسانی است که باورهای مذهبی و یا خرافی را ناکافی یا غیرقابل اطمینان و یا غیرقابل باور یافته‌اند).

سکولاریسم از منظر عبدالکریم سروش:

دکتر عبدالکریم سروش، درسخنرانی سال ۱۳۸۶ خویش در پاریس گفت: «سکولاریسم سیاسی یعنی اندیشه‌ی که می‌گوید این جهان را می‌خواهیم خودمان اداره کنیم و به هیچ اتوریته‌ای توجه نمی‌کنیم و تدبیر این جهان را خود به دست می‌گیریم . این معنای همان جدایی دین از سیاست است. سکولاریسم فلسفی آن است، که شما اساساً به این نتیجه برسید که ماوراء الطبیعه‌ی نیست، آخرتی نیست، اصلاً همین یک جهان بیش نیست؛ چیزی شبیه ناتورالیسم یا ماتریالیسم. در سکولاریسم سیاسی لازم نیست نفی ماوراءالطبیعه بکنید، لازم نیست نفی آخرت بکنید، کاری به این‌ها ندارید؛ اما در سکولاریسم فلسفی کار دارید و داوری

هـم منفـی اسـت
همـان کـه «ماکس وبـر» گفتـه بـود، کـه مدرنیتـه یعنـی افسـون زدایـی از ایـن عـالم ، یعنـی همیـن ، و در مدرنیتـه ایـن افسـون هـا بـه دور ریختـه مـی شـوند و آدمیـان فقـط بـا عقـل خـود جهـان را مـی گردانند و بـا ایـن عقـل تجربـی دائمـاً خطـا مـی کننـد و آزمـون مـی کننـد و بـا آزمـون و خطـا پیـش مـی رونـد.»
فرهنـگ آکسـفورد، سکولاریسـم را ایـن گونـه تعریـف می‌کنـد:
«اعتقـاد بـه ایـن کـه قوانیـن آمـوزش و پـرورش و... بایـد بـر واقعیت‌هـای علمـی مبتنـی باشـد نـه مذهـب.»
ایـن بـود خلـص و ماحصـل زیربنـای فکـری سکولاریسـم، کـه دشـمنی بـا اسـلام از هـر حرفـش هویداسـت.

اما اسلام!

اسلام، پدیـده‌ی اجتـماع سکولاریسـم بـا اسـلام را، هـم از منظـر سیاسـی و هـم از دیـگاه فلسـفی و هـم از نظـر نقلـی، عملـی و عقلـی، امـر کامـلاً محـال و غیـر ممکـن می‌دانـد.

از نگاه سیاسی:

سیاسـت، عبـارت از تدبیـر امـور جامعـه اسـت و اسـلام چهـار چـوب اصـول کلـی سیاسـت را در جامعـه تبییـن کـرده و وقتـی مـا وارد اداره‌ی امـور جامعـه می‌شـویم، یـا بایـد از ایـن اصـول تبعیـت و پیـروی نماییـم کـه ایـن هـمان سیاسـت اسـلامی اسـت و یـا از آن تخطـی کنیـم، کـه ایـن از دیـدگاه اسـلام مـردود اسـت و مرجـع مـا در ایـن خصـوص، کتـاب خـدا یعنـی قـرآن و سـنت رسـول اکـرم –صلـی اللـه علیـه وسـلم- اسـت، آیـات بسـیاری در قـرآن و روایـات عدیـده‌ای در احادیـث نبـوی وسـیره‌ی رسـول اکـرم –صلـی اللـه علیـه وسـلم- وجـود دارد، کـه چهـار چـوب اصـول کلـی سیاسـت را در جامعـه بیـان کـرده اسـت.

از جهت فلسفی:

بنـای فلسـفه‌ی سکولاریسـم، بـر ماتریالیسـم و مادیـت اسـت و اسـاس فلسـفه‌ی اسـلام برهستی‌شناسـی، معرفت‌شناسـی، خداشناسـی و امثالهـم.

از منظر عملی:

تاسـیس حکومـت توسـط رسـول اللـه -صلـی اللـه علیـه و سـلم- و ادامـه‌ی آن به‌وسـیله‌ی خلفـای راشـدین از دیـدگاه عملـی، دلیـل واضـح و روشـن بـر عـدم جدایـی دیـن از سیاسـت می‌باشـد.

از لحاظ عقلی:

امـا از لحـاظ عقلـی سیسـتم احـکام و مقـررات اسـلامی بـه شکلی‌سـت کـه، اجرایـی شـدن آن، جـز بـا تشـکیل حکومـت امـکان پذیـر نیسـت؛ مثـلاً: اجـرای حـدود اللـه، عمـل کـردن بـه سیسـتم قضایـی و اجتماعـی اسـلام جـز بـا تشـکیل دولـت امـکان نـدارد.
مکتبـی کـه در تمـام شـئون و حوزه‌هـای زنده‌گـی بـشر قانـون دارد و دیـن کامـل اسـت و تمـام زوایـای زنده‌گـی انسـان را از زندگـی فـردی و خانواده‌گـی و اجتماعـی سیاسـی و فرهنگـی گرفتـه، تـا حکومـت سـازی و سیاسـت و برقـراری روابـط خارجـی و تبییـن شرایـط حاکـمان و قضـات، در بـر دارد، آیـا می‌توانـد ایـن همـه کارهـا را بـدون ایجـاد قـوه‌ی اجرائیـه انجـام دهـد؟ از ایـن جهـت اسـت کـه از نظـر عقلـی، اسـلام بـدون سیاسـت نمی‌توانـد وجـود داشـته باشـد.
اسـلامی کـه احـکام و دسـتورالعمل‌هایی در خصـوص مسـائل مختلـف حکومتـی، سیاسـی، فرهنگـی، اجتماعـی، نظامـی، اقتصـادی، قضایـی، تربیتـی و قوانیـن مربـوط بـه اداره صحیـح جامعـه و روابـط صحیـح بیـن المللـی و حقوقـی دارد، بدیهـی اسـت کـه اجـرا و پیـاده کـردن چنیـن احکامـی، بـدون قـدرت اجرایـی امـکان پذیـر نیسـت.
جدایـی دیـن از سیاسـت، ریشـه در ناتوانـی مسـیحیت تحریـف شـده در کشـورهای غربـی دارد و مناسـب آنجاسـت؛ نمی‌تـوان مسـیحیت تحریـف شـده و ضعیـف را بـا اسـلام اصیـل و قـوی قابـل مقایسـه دانسـت، اسـلامی کـه از هـر لحـاظ کامـل اسـت و هیـچ چیـزی را در زنده‌گـی بـشر تـرک نکـرده و دارای قانـون کامـل و جامـع جهـان بشریـت اسـت و عقـل وعلـم انسـان هـم در تشـخیص مصلحـت جامعـه‌ی بـشری کافـی نیسـت؛ زیـرا عقـل و علـم بـشر محـدود بـه زمـان و مـکان اسـت .

نتیجه:

از آنچـه گفتـه آمدیـم، دانسـته می‌شـود، کـه بـه هیـچ وجـه اسـلام و سکولاریسـم بـا هـم وجـه مشـترکی ندارنـد، وکلمـه‌ی «مسـلمان سـکولار» ماننـد کلمـه‌ی «مسـلمان ماتریالیسـت» اجتـماع ضدیـن و ترکیـب منافقانـه‌ی اسـت، کـه از دهـان روشـن‌فکران بیـمار، اسـتعمار گـران خارجـی و حاکمیت‌هـای ظلـم و اسـتبداد بیـرون می‌شـود.
چطـور می‌توانـد ایـن کلمـه مصـداق داشـته باشـد، در حالی‌کـه بسـیاری از احـکام اسـلامی؛ ماننـد: اجـرای حـدود، جهـاد، طـلاق، ازدواج، و امثالهـم، قوانینـی هسـتند، کـه بایـد فـرد مسـلمان آن‌را پذیرفتـه و در زنده‌گـی خـود عملـی نمایـد. یـک مؤمـن نمی‌توانـد قانونـی غیـر از قوانیـن احـکام اسـلامی را بپذیـرد؛ مگـر این‌کـه از دایـره‌ی اسـلام خـارج شـود.
بنابریـن، در یـک جامعـه‌ی مسـلمان قوانیـن حتـماً بایـد از قـرآن و سـنت رسـول اللـه –صلـی اللـه علیـه وسـلم-گرفته شـده باشـد، کـه ایـن بـر خـلاف روح سکولاریسـم اسـت و بـر همیـن اسـاس اسـت، کـه پیامـبر اسـلام –صلـی اللـه علیـه وسـلم- اولیـن تشـکیل دهنـده‌ی حکومـت غیـر سـکولار در اسـلام می‌باشـند.
و اگـر حرف‌هـای سـکولارها درسـت باشـد، آیـا پیامـبر -صلـی اللـه علیـه وسـلم- نمی‌گفـت کـه بعـد از مـن حکومـت تشـکیل ندهیـد، تـا بـه دیـن لطمـه نخـورد؟
و اگـر چنیـن چیـزی مطـرح بـود، آیـا صحابـه -رضـوان اللـه علیهـم- می‌گذاشـتند کـه پـس از رسـول اللـه -صلـی اللـه علیـه وسـلم- توسـط ابوبکـر، عمـر، عثـمان ، علـی و حسـن و معاویـه -رضـی اللـه عنهـم- حکومـت تشـکیل شـود؟
بـه عقایـد و زیربناهـای فکـری اسـلام و سکولاریسـم نـگاه کنیـد، آیـا بـا ایـن همـه تفـاوت می‌شـود ترکیبـی به‌نـام «مسـلمان سـکولار» یـا «مسـلمان ماتریالیسـت» وجـود عینـی یـا ذهنـی داشـته باشـد؟
قضاوت با شما

اخلاق رسول الله -صلی الله علیه وسلم- چگونه بود؟

برگردان: احمد ضیاء رحیمزی

گوشه‌ی از شخصیت آن‌حضرت -صلی الله علیه وسلم:

رسول الله -صلی الله علیه وسلم- با اخلاق بلند معروف بوده و نمونه و مثالی برای همه بشریت بودند، ایشان کامل‌ترین انسانی بودند، که الله متعال وی را به حیث خاتم النبیین و المرسلین و همچنان صاحب قران‌کریم برتری و ترجیح داده است. الله متعال توسط ایشان منهج و روش ربانی کاملی را فرستاد، که حاجات و نیازمندی‌های روح، عقل و جسم را بر آورده می‌سازد و رسول اعظم -صلی الله علیه وسلم- اولین کسی بود، که این منهج و روش ربانی را پیاده ساخته و مردم را به‌سوی تطبیق آن دعوت نموده است .به این ترتیب، رسول الله -صلی الله علیه وسلم- از جمله منجی‌ها و نجات دهنده‌گان عالم بشریت شمرده می‌شوند، رسول الله -صلی الله و علیه و سلم- قوم خود و همه بشریت را به‌سوی ترک عبادت بت‌ها و برگزیدن دینی که از سوی پروردگار عالم وحی شده بود، دعوت نمودند.

چنانچه الله متعال می‌فرماید: «لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا» [سورة الأحزاب/٢١]

ترجمه: برای شما اگر به خدا و روز قیامت امید دارید و خدا را فراوان یاد می‌کنید، شخص رسول الله مقتدای پسندیده‌ای است.

رسول الله --صلی الله علیه وسلم-- بهترین نمونه و قدوه در راستای تطبیق دین الهی به شمار می‌روند، در حالی که آن حضرت -صلی الله علیه وسلم- بزرگ‌ترین نمونه در راستای تطبیق کتاب الهی که بر وی نازل گردیده بود، شمرده می‌شوند، استعداد و توانایی خود در راستای اصلاح و تنظیم زنده‌گی بشریت را ثابت ساختند، ایشان اولین کسی بودند که نه تنها قوانین قرانی را تطبیق و پیاده ساختند؛ بل از آن قواعد و قوانین مثالی و فوق العاده‌ی را نیز بیرون آوردند و آن را با قول و فعل واقعی خویش به مردم بیان نمودند، تا حدی که این قواعد و قوانین به سیستمی مبدل گردید، که باعث اصلاح همه جهان به‌صورت مجموعی آن شد. به شرط آن که این قواعد و مقررات همراه بامنهج و روی‌کرد سنت رسول الله -صلی الله علیه وسلم- تطبیق و پیاده گردد.

اخلاق رسول الله علیه و السلام: صداقت و امانت

عظمت و بزرگی اخلاقی رسول الله -صلی الله علیه وسلم- برای کسانی‌که در پیرامون شان حضور داشتند، الهام بخش بود. ایشان قبل از بعثت به نبوت، به اسم صادق و امین بین قوم خویش شهرت داشتند، که این خود از صدق و امانت داری رسول الله -صلی الله علیه وسلم- که حتی از زمان کودکی سرچشمه می‌گیرد حکایت می‌کند.

مردم قریش قبل از بعثت رسول الله -صلی الله علیه وسلم- به نبوت، از ایشان به حیث حَکَم و میانجی در منازعات شان دعوت می‌نمودند، امانت‌های خود را نزد ایشان می‌گذاشتند و آن حضرت -صلی الله علیه وسلم- هم این امانت‌ها را با صدق تمام حفظ می‌کردند، که هیچ‌گاهی اندک ترین خیانتی در این امانت‌ها صورت نگرفت.

هنگامی‌که روز هجرت رسول الله -صلی الله علیه وسلم- به‌صوب مدینه‌ی منوره فرا رسید، از حضرت علی -رضی الله عنه- تقاضا نمودند تا امانت‌های مردم را به آنها واپس بسپارد، رسول الله -صلی الله علیه وسلم- در نخستین روزهای بعثت خود از مردم دعوت به‌عمل آورد تا به امانت‌داری التزام ورزند، امانت‌داری در قول، عمل و عبادت، امانت‌داری در حفظ اعضای بدن از ارتکاب معصیت و گناه و امانت داری در سپرده‌ها، کسی که امانت داری‌های فوق را مراعات نکرد، در حقیقت خیانت کرد و در امانت‌داری و اعتماد به دیگران خلل وارد کرد، چنانچه ایشان به صداقت و راست‌گویی شهرت داشتند، رسول الله -صلی الله علیه وسلم- در صداقت و راست‌گویی نمونه و مثال بودند و این صدق، یکی از بزرگ‌ترین صفاتی بود که رسول الله -صلی الله علیه وسلم- به آن شهرت داشتند، چنانچه بزرگ‌ترین و سرسخت ترین دشمنان آن حضرت -صلی الله علیه وسلم- نیز بر صدق و حسن امانت داری وی گواهی می‌دادند و کفایت می‌کند که قران عظیم‌الشأن از وی چنین توصیف نموده است: «وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ» [سورة الزّمر/٣٣]

ترجمه: آن کسی که سخن راست آورد و تصدیق اش کرد، آنان پرهیزگارانند.

اخلاق رسول الله -صلی الله علیه وسلم- با خانواده‌اش:

رسول الله -صلی الله علیه وسلم- می‌فرماید: «خیرکم خیرکم لاهله و انا خیرکم لاهلی» [سنن ترمذی] ترجمه: بهترین شما کسی است که با اهل و خانواده اش روش نیکو داشته باشد و من [بیشتر] از همه‌ی شما با خانواده ام روش نیکو دارم.

وقتی در مورد این حدیث شریف غور و دقت نماییم، می‌توانیم روش و تعاملی را درک کنیم که رسول الله -صلی الله علیه وسلم- با خانواده‌ی خویش داشتند، ایشان خُلق کریم و نیکو داشتند، به حسن معاشرت و روابط با خانواده شهرت داشتند، رسول الله -صلی الله علیه وسلم- بر اعضای خانواده‌ی خویش رؤوف و مهربان بودند، با اعضای خانواده در امور منزل همکاری می‌نمودند، با آنها دوست، مهربان و با لطف بودند، آن حضرت -صلی الله علیه وسلم- با خانم‌های خود (امهات المومنین) شوخی می‌کردند و از خلق نیکو و لطف با آنها کار می‌گرفت؛ مثلاً: بی بی عایشه -رضی الله عنها- را از روی لطف، گاهی یا حمیرا خطاب می‌کرد، چون رخسار عایشه -رضی الله عنها- سرخ گونه بود و گاهی ایشان را به اسم عایش خطاب می‌کردند، اکثر اوقات دختران انصار را دعوت می‌کرد تا با عایشه -رضی الله عنه- همراه باشند و با وی بازی کنند، رسول الله -صلی الله علیه وسلم- سایر خانم‌های خود را نیز احترام می‌گذاشت، بین شان عدالت را تأمین می‌کرد،

حتی حسادت برخی از امهات المؤمنین را در مورد برخی دیگر تحمل می‌کرد، در زنده‌گی و پس از مرگ ایشان، از آن‌ها به خوبی یاد آوری می‌کرد، روش نیکوی خود با دوستان بی بی خدیجه -رضی الله عنها- را بعد از مرگ بی بی خدیجه نیز بنا بر احترام به وی ادامه داد، آن حضرت -صلی الله و علیه- سلم دختران خود را خیلی احترام می‌گذاشت، اکثر اوقات هنگام آمدن آنها به پا می‌ایستاد، با اطفال و نواده‌گان خویش به خصوص با حضرت حسن و حضرت حسین -رضی الله تعالی عنهما- بازی می‌کرد، در حالی‌که پیامبر -صلی الله علیه وسلم- مصروف ادای نماز بودند، نواده‌های ایشان بر شانه‌های مبارک بالا می‌شدند، ولی آن حضرت -صلی الله علیه وسلم- هیچ‌گاهی آنها را اذیت نمی‌کردند و تا هنگامی که آنها از بازی فارغ نمی‌شدند، رسول الله -صلی الله علیه وسلم- در حالت سجده باقی می‌ماندند.رسول الله -صلی الله علیه وسلم- نیازهای خود را خود بر آورده می‌ساختند، لباس خود را خود می‌دوختند و پای‌زار خویش را خود ترمیم می‌کردند.

اخلاق رسول الله -صلی الله علیه وسلم- با اطفال و خدمت‌گاران:

رسول الله -صلی الله علیه وسلم- هنگامی‌که حین عبور شان از منطقه‌یی با اطفال روبرو می‌گردید، به آنها سلام می‌کرد و با آنها بازی می‌کرد، هنگامی‌که مصروف ادای نماز بودند و گریه‌ی طفلی بگوش‌های مبارک شان می‌رسید، نماز را با سرعت ختم می‌کردند، تا مادر طفل به سبب طولانی شدن نماز اذیت نگردد، رسول الله -صلی الله علیه وسلم- نواده‌ی خویش را در حالی‌که امامت نماز مسلمانان را بدوش داشت، با خود حمل می‌کرد، وقتی به قیام می‌رفتند، طفل را بر دوش خود حمل می‌کردند و هنگامی‌که به سجده می‌رفتند، طفل را به زمین می‌گذاشتند و روایت است که رسول الله -صلی الله علیه وسلم- باری بر سر منبر در حضور مسلمانان خطبه ایراد می‌نمودند، نواده‌های وی حسن و حسین به مسجد آمدند و رسول الله -صلی الله علیه وسلم- با دیدن ایشان از منبر پایین آمده نواده‌های خویش را با خود بر منبر برده و در آغوش گرفتند. رسول الله -صلی الله علیه وسلم- نتوانستند تا ختم خطبه انتظار کنند و بعد نواده‌های خویش را در آغوش بگیرند، پس از آن گفتند: الله متعال درست فرموده است که: «وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ» [سورة الأنفال/۲۸]. ترجمه: بدانید که دارایی‌ها و فرزندان وسیله‌ی آزمایش شما اند و پاداش بزرگ در نزد، خداست.

چنانچه رسول الله -صلی الله علیه وسلم- با نواده‌های شان در اثنای ادای نماز هم بازی می‌کرد، نواده‌های شان بر شانه‌های شان در هنگام ادای نماز سوار می‌شدند و ایشان تا هنگامی‌که نواده‌های شان از بالای شانه‌های مبارک پایین نمی‌شدند، به سجده‌ی خویش ادامه می‌دادند تا آنها اذیت نشوند.

اما از اخلاق و روش پیامبر با خدمت‌گاران باید گفت، که آن حضرت -صلی الله علیه وسلم- در برابر خدمت‌گاران بیش از حد مهربان و دارای لطف و تواضع بودند، هیچ‌گاهی خدمت‌گاری را لت و کوب نکردند و هیچ گاهی بر خادم فریاد نزدند، چنانچه از حضرت انس -رضی الله عنه- روایت است، که «خدمتُ النبی صلی الله علیه وسلم عشر سنین، والله ما قال أف قط، ولا قال لشيء لم فعلت كذا وهلا فعلت كذا» (رواه الشيخان، وأبو داود، والترمذی)

ترجمه: مدت ده سال در خدمت رسول الله -صلی الله علیه وسلم- قرار داشتم، به الله قسم هیچ‌گاهی حتی اُف برایم نگفتند، نه هیچ‌گاهی گفتند که چرا چنین کردی و چرا چنان کردی!

اخلاق رسول الله -صلی الله علیه وسلم- در زمان جنگ :

در هنگام جنگ رسول الله -صلی الله علیه وسلم- با دشمنان شان اعم از یهود، کفار قریش و نصارا ترحم، عدل و حسن خُلق ایشان به شکل نمایان تجسم می‌یافت و این عده کسانی بودند، که شدیدترین انواع ظلم و ستم را بالای آن حضرت -صلی الله علیه وسلم- روا داشته بودند؛ اما رسول الله -صلی الله علیه وسلم- با آنها در اوج و کمال اخلاق روبرو می‌شدند و حتی برخی از آنان را به پذیرفتن اسلام نیز دعوت می‌نمودند.

اگر در مورد وضعیت و حالت رسول الله –صلی الله علیه وسلم- هنگام جنگ دقت نماییم، مشاهده می‌شود که به اصحاب خویش توصیه می‌نمایند تا درختان را قطع نکنند، اطفال، زنان و پیرمردان را نباید به قتل برسانند، مردان عبادت گزار و حیوانات را نباید از بین ببرند.

همچنان مشاهده می‌شود، که به اصحاب خویش امر می‌فرمایند تا تنها برای رضای الله و در راه الله به جنگ بپردازند؛ نه برای غنیمت و سایر مسایل، در هنگام جنگ و حرب حسادت نورزند و نه با احدی خیانت کنند، رسول الله -صلی الله علیه وسلم- مشتاق رایج ساختن وفاداری در بین اصحاب خویش حتی در زمان جنگ بودند، از کسانی که در زمان جنگ خیانت می‌کردند، حتی اگر مسلمان هم می‌بود، گریزان بودند، چنانچه رسول الله -صلی الله علیه وسلم- حریص بودند تا خون‌ها ضایع نه‌گردد؛ بل تلاش می‌ورزیدند تا حد امکان از آن جلو گیری به‌عمل آید. در زمان جنگ بر هیچ کسی فشار نمی آوردند تا اسلام را بپذیرد، چنانچه آن حضرت -صلی الله علیه وسلم- همیشه طرف‌دار عفو و بخشش بعد از جنگ بودند.

زهد و تقوای رسول الله -صلی الله علیه وسلم-:

رسول الله -صلی الله علیه وسلم- زاهد ترین شخص در روی دنیا بودند، در حالی‌که الله متعال به ایشان اختیار داده بود تا هر چه از دنیا می‌خواهد بخواهد؛ اما آن حضرت -صلی الله علیه وسلم- عیش آخرت را ترجیح دادند، رسول الله -صلی الله علیه وسلم- در هنگام گرسنه‌گی اندکی از خرما را با نان جو (شعیر) همراه با آب می‌خوردند و اکثر اوقات با شکم گرسنه در حالی می‌خوابیدند، که از شدت گرسنه‌گی سنگ را بر شکم مبارک می‌بستند. صبح‌ها در حالی که روزه دار بودند، بر می‌خاستند، اموال زیادی نزد ایشان می‌آمد؛ ولی آن حضرت -صلی الله علیه وسلم- از آن هیچ چیزی برای خود نمی‌گرفتند، تا حدی که هنگام وفات یک زره ایشان نزد مرد یهودی در بدل خرید مقداری جو گرو بود، ایشان لباس ضخیم می‌پوشیدند و بالای بوریا می‌خوابیدند.

خلق نیکوی رسول الله -صلی الله علیه وسلم- با اصحاب شان:

بهترین فیض و نصیب از حسن خُلق رسول الله -صلی الله علیه وسلم- را اصحاب ایشان بدست آوردند، رسول الله -صلی الله علیه وسلم- برای آنها بهترین دوست بودند، بالای افراد ضعیف شان ترحم داشتند، از مریضان شان عیادت به‌عمل می آوردند، از غایب آنها احوال جویی می‌کردند، درنمازهای جنازه ایشان حضور می‌یافتند، نیازمندی‌های آنها را بر آورده می‌ساختند، دعوت‌های ایشان را می‌پذیرفتند، در بین شان حکمیت می‌نمودند، بر دردهای شان از ته دل آگاه بودند، درمورد آموزش و تعلیم ایشان خیلی حریص بودند، اگر چیزی نزدشان می بود، در مورد اعطا و بخشش بر آنان دریغ نمی‌کردند، با آنها شوخی و مزاح می‌نمودند، از لطف نیکو در برابر آنان کار می‌گرفتند، اگر یکی از اصحاب به صحابی دیگری ضرر می‌رساند، قهر می‌شدند، در بین آنها صلح و آشتی می آوردند، فضل و برتری آنها را برای شان ظاهر می‌ساختند، قدر و منزلت ایشان را بلند می‌داشتند، در غم یکی از آنها غمگین و در شاد بودن آنها شاد بودند « صلی الله علیه و سلم.»

هفته نامه
بجز اصلاح اراده دیگری ندارم
مورخ ۸۸
اصلاح ملی
داسلام داصیل فهم منبر

- اصلاح ملی در ویرایش مطالب دست باز دارد.
- مطالب آمده مسترد نمی شود.
- مطالب منتشره بیانگر آرای نویسنده گان است.

شعارما

اصلاح فرد، خانواده و جامعه.
تأمین عدالت اجتماعی و قانونیت درکشور.
ترقی و انکشاف همه جانبهء افغانستان.

چـینه
فابریکه تولیدی لوازم تشناب

اولین فابریکه تولیدی لوازم
تشناب با پنج سال گرنتی

آدرس: پکتیاکوټ، نساجی سابقه کابل
Cheena Sanitary Fitting industry
0789090677

HANEEF TAILOR
H.T.S
خیاطی و رخت فروشی حنیف ستایل
رخت فروشی و دوخت لباس با دیزاین کتلاک پذیرفته میشود

واسکت دریشی

+93783000135 - +93795552296
/Haneef-Tailor
haneef.tailor.style@gmail.com
کلوله پشته بین چهار راهی ترافیک و گل سرخ

اصلاح ملي
د تېرو کلونو کلکسیونونه

اوس پې تر لاسه کړئ

آدرس: د جمعیت اصلاح مرکزي دفتر - تیمني سابقه - خلورمه کوخه
شمېره: ۰۷۸۰۷٤۱۳۱۲

اعلانات شما را می پذیریم

هفته نامه اصلاح ملی
در ۲۸ ولایات کشور به تیراژبلند توزیع می گردد
اصلاح انلاین
پر بیننده ترین صفحه انترنتی افغانی
www.eslahonline.net

رادیو صدای اصلاح 104.3 FM
با ۱۷ ساعت نشرات در شبانه روز
شماره تماس: 0786945943